

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 10. januar 2006

Letnik XIV

Št. 1

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije	2
Mnenje državnega sveta k Desetemu rednemu poročilu Varuha človekovih pravic za leto 2004	3
Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga Resolucije o nacionalnem programu varstva okolja	4
Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga Resolucije o prometni politiki Republike Slovenije	5
Mnenje državnega sveta k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini - nujni postopek	6
Mnenje državnega sveta k predlogu o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost - nujni postopek	8
Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja - prva obravnava	8
Sklepi državnega sveta iz svoje pristojnosti	9
Sklep državnega sveta ob obravnavi zaključkov civilne tribune Problematika drog v Sloveniji	9
Mnenja komisij državnega sveta	11
Sklepi državnega sveta ob obravnavanih vprašanih in pobudah	18

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

SPREMEMBA USTAVE

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga za začetek postopka za spremembo 121., 140. in 143. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona EPA 317

Državni svet Republike Slovenije je na 37. seji, dne 19. 10. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu za začetek postopka za spremembo 121., 140. in 143. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona

Državni svet **podpira predlog** ustavnih sprememb na področju lokalne samouprave, katerega osrednji namen je dokončanje reforme lokalne samouprave z izgradnjo drugega nivoja lokalne samouprave, ki bo hkrati omogočil vzpostavitev pogojev za decentralizacijo državne uprave. Ob tem državni svet poudarja, da naj nadaljnja obravnava predmetnega predloga sledi tako uveljavitvi evropskega načela subsidiarnosti in decentralizacije državne uprave kot avtonomiji lokalne samouprave.

Ustavna sprememba neposredno ne predvideva ustanovitev pokrajin, ampak le vzpostavlja možnost, da se to stori z zakonom o pokrajinah. Sedanja ustavna ureditev namreč onemogoča ustanovitev pokrajin kot politično upravnega teritorialnega sistema na ravni med državo in občinami. Pokrajina bo kot drugi nivo lokalne samouprave opravljala funkcije širše samoupravne lokalne skupnosti in posamezne naloge iz državne pristojnosti.

V zvezi s predlaganimi spremembami 121. člena ustave državni svet opozarja, da je neprimerno dajanje javnega pooblastila na podlagi zakona, saj to lahko povzroči težave v praksi, ko bi v nekem konkretnem primeru javno pooblastilo bilo dano s podzakonskim aktom, o zakonitosti izvajanja javnega pooblastila pa bi odločalo Ustavno sodišče RS. Državni svet zato predlaga, da bi lahko javno pooblastilo za opravljanje določenih nalog državne uprave podal le zakonodajalec z zakonom.

Državni svet opozarja na 140. člen, kjer je opredeljena možnost prenosa opravljanja posameznih nalog iz državne pristojnosti na občino, če za to zagotovi tudi potrebna sredstva. Državni svet poudarja, da bi bilo primerneje, da bi se na občine prenesle naloge po njihovem predhodnem soglasju, kar je predvideval prejšnji vladni predlog ustavnih sprememb na področju lokalne samouprave (EPA 702-III).

Državni svet ugotavlja, da višja stopnja konsenza pomeni sprejemanje bolj preverjenih odločitev, vendar obstajajo pomisleki tako glede ene kot druge oblike potrebne večine za sprejemanje

zakona, ki ureja ustanavljanje pokrajin. Po eni strani zahteva dvotretjinska večina glasov navzočih poslancev sprejemanje kompromisnih rešitev in s tem popuščanje, kar lahko povzroči oblikovanje večjega števila pokrajin. Na drugi strani tudi odločanje z večino opredeljenih glasov navzočih poslancev lahko privede do oblikovanja večjega števila pokrajin, ki zaradi manjše gospodarske moči ne bodo sposobne opravljati razvojne funkcije.

Državni svet podpira rešitev, da občine oziroma občinski sveti sodelujejo z mnenji pri ustanavljanju pokrajin, pri tem pa pričakuje, da bo zakonodajalec v čim večji meri upošteval njihova stališča. Glede na to, da se lahko v praksi zgodi, da bi pretežno število občin oziroma občinskih svetov nasprotovalo ustanovitvi pokrajine na njihovem območju, bi bilo smiselno preučiti možnost določitve potrebnega števila pozitivnih mnenj občin za ustanovitev pokrajine.

Ker ni jasno, kaj so lokalne zadeve širšega pomena, državni svet predlaga, da se to vprašanje uredi v ustavi tako, da bo le-ta določala, kaj so lokalne zadeve širšega pomena ali pa določila, da se le-to definira v zakonu ali statutu pokrajine.

Po mnenju državnega sveta morajo pokrajine kot vmesna stopnja lokalne samouprave temeljiti na ekonomskih kriterijih, zato morajo biti pogoji za ustanovitev pokrajin preiščeni. Na drugi strani je treba pri uvajanju pokrajin upoštevati tudi geografske, zgodovinske in sociološke povezanosti prebivalcev na posameznih območjih.

Da bi bile razprave o regionalizaciji Slovenije bolj uspešne, bi bilo treba vzporedno z reformo lokalne samouprave voditi tudi reformo javnih financ in pripraviti projekcijo in analizo finančnih virov za delovanje pokrajin. Ne glede na to, da je vprašanje financiranja pokrajin stvar zakona in ne ustave, državni svet opozarja, da bi bilo smiselno čim hitreje opredeliti ustrezen koncept financiranja pokrajin in finančne vire, ki se bodo prerazporedili na regionalni nivo, saj so od tega odvisne pristojnosti in pogoji za institucionalno vzpostavitev pokrajin v določenem prostoru in s tem razprave o številu pokrajin.

Državni svet predlaga, da naj se ob tokratni razpravi o spremembi ustave preveri, ali bi bilo treba spremeniti tudi nekatere druge ustavne določbe, da ne bi prihajalo do parcialnih sprememb Ustave Republike Slovenije.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Mnenje državnega sveta k Desetemu rednemu poročilu Varuha človekovih pravic za leto 2004, EPA 293

Državni svet Republike Slovenije je na 37. seji, dne 19. 10. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE **k Desetemu rednemu poročilu Varuha človekovih pravic** **za leto 2004**

Državni svet republike Slovenije je obravnaval Deseto redno letno poročilo Varuha človekovih pravic za leto 2004 in predlaga naslednje dopolnitve predloga priporočila, ki ga je pripravila Komisija za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti v Poročilu k Desetemu rednemu letnemu poročilu Varuha človekovih pravic za leto 2004:

V drugi točki poglavja I. Ustavne pravice se na koncu besedila doda nov stavek, ki se glasi:

“Ob proučitvi možnosti zakonske ureditve naj vlada poleg potreb samih Romov v večji meri upošteva tudi voljo in potrebe večinskega prebivalstva, saj ga romska tematika in njeno urejanje tudi neposredno zadevata. Na ta način bi se lahko izognili konfliktom med večinskim prebivalstvom in Romi in vzpostavili sožitje med njimi.”

V poglavju III. Pravosodje se doda nova 12. točka, ki se glasi:

“Varuh človekovih pravic naj v večji meri obravnava tudi problematiko izvajanja javne službe notariata.”

Naslednje točke se ustrezno preštevilčijo.

V poglavju VI. Delovna razmerja in brezposelnost se doda nova 20. točka, ki se glasi:

“Glede na to, da lahko Varuh človekovih pravic naslovi pristojnim državnim organom predloge, mnenja, kritike ali priporočila med drugim tudi v zvezi z delovanjem in posredovanjem pristojnih državnih organov v primeru delovno pravnih kršitev v zasebnem sektorju, naj se Varuh v večji meri osredotoči na problematiko vedno večjih kršitev pravic delavcev in vedno hujših psihičnih pritiskov na delovnih mestih tudi v zasebnem sektorju.”

Naslednje točke se ustrezno preštevilčijo.

Obrazložitev

Poročilo je predstavil Varuh človekovih pravic Matjaž Hanžek. Dejal je, da varovanje človekovih pravic v Sloveniji ni zaskrbljujoče, vendar ni zadovoljivo. V preteklem letu je prejel manj pobud, ki so se nanašale na problematiko državljanstva in denacionalizacije. Izboljšal se je odnos do odločb ustavnega sodišča. Še vedno je največji problem sojenje v razumnem roku. Zaostanki so tudi pri upravnih sporih, problematičnost vedno večjih kršitev pravic delavcev in prisotnost vedno hujših psihičnih pritiskov na delovnih mestih - “mobbing”. Varuh človekovih pravic pa je opozoril še na neprijazen odnos do uporabnikov. Premalo so zaščitene pravice otrok. Velik problem, ki ga je varuh zaznal v preteklem letu, je etika javne besede. Varuh človekovih pravic je izpostavil, da se odnos do Romov počasi izboljšuje, vendar ni celostne strategije, ki bi uredila njihov

položaj. Po njegovem mnenju bi bilo treba sistemsko urediti posebne pravice romske skupnosti in sprejeti enotno politiko reševanja problemov na področjih izobraževanja, bivanjskih pogojev, zaposlitve in socialne varnosti Romov.

Državni svetniki so posebno pozornost namenili etnično manjšinski tematiki, predvsem problematiki Romov, ki jo je v svoji predstavitvi omenil tudi Varuh človekovih pravic. S to problematiko se Državni svet Republike Slovenije ukvarja aktivno vseskozi, nenazadnje je s posvetom na temo “Problematika ekonomsko-socialne integracije Romov v Sloveniji” širšo javnost in pristojne državne organe opozoril na perečo situacijo in podal določene predloge za učinkovitejše in hitrejše reševanje tega področja. Državni svetniki so z zadovoljstvom ugotovili, da je na odmevnost tega posveta opozoril tudi varuh v svojem poročilu. Državni svet Republike Slovenije je po posvetu, na svoji 27. seji, dne 17.11.2004, sprejel tudi sklepe, ki so še vedno aktualni in s katerimi poziva k učinkovitejšemu in hitrejšemu reševanju romske tematike.

Državni svet se pridružuje varuhovemu pozivu po čimprejšnji celoviti normativni ureditvi položaja in posebnih pravic romske skupnosti v Republiki Sloveniji v skladu s 65. členom Ustave Republike Slovenije s sistemskim zakonom. Poleg normativne urejenosti pa je nujno potrebno, da država zagotovi zadostna finančna sredstva za izvajanje vseh sprejetih in potrebnih ukrepov.

Pri uresničevanju že sprejetih ukrepov pozitivne diskriminacije na podlagi področnih zakonov (teh je zdaj deset) in vladnih programov ter strategij bi bilo potrebno, da bi pristojni državni in lokalni organi poleg potreb samih Romov v večji meri upoštevali tudi voljo in potrebe večinskega prebivalstva, saj ga romska tematika in njeno urejanje tudi neposredno zadevata. Na ta način bi se lahko izognili konfliktom med večinskim prebivalstvom in Romi in vzpostavili sožitje med njima. Samo z dialogom, z upoštevanjem mnenj tako večinskega kot romskega prebivalstva, ki sobivata na istem ozemlju (področju), bo mogoče doseči pripravljenost za večjo socialno in siceršnjo vključenost Romov na eni in sprejemanje tega s strani večinskega prebivalstva na drugi strani.

Državni svetniki so posebno pozornost namenili tudi poročilu v delu, ki se nanaša na delovna razmerja in brezposelnost. Opozorili so na problematičnost vedno večjih kršitev pravic delavcev in prisotnost vedno hujših psihičnih pritiskov na delovnih mestih - “mobbing” (šikanirano, čustveno nasilje, sovražno obnašanje in teroriziranje na delovnem mestu, preišljeno, žaljivo in neprijazno ter ponavljajoče se grdo ravnanje, ki pri posamezniku prej ali slej povzroči čustvene poškodbe, ki vplivajo na psihično, pozneje pa tudi fizično zdravje delavca). Varuh človekovih pravic lahko svoje pristojnosti uveljavlja samo v javnem sektorju, vendar je mogoče o kršitvah, ne glede na to, kje se pojavljajo, opozoriti Inšpektorat za delo oz. drug pristojni organ. Državni svet tudi v nadalje podpira že dozdejšnja varuhova prizadevanja v tej smeri in s tem njegov prispevek k hitrejšemu in učinkovitemu reševanju delovno pravnih zadev tudi v zasebnem sektorju.

Državni svetniki so opozorili tudi na delovanje javne službe notariata, ki je v primerjavi z odvetništvom v poročilu skromneje predstavljeno. V prihodnje bi bila potrebna večja varuhova aktivnost tudi na tem področju, kljub že izboljšani in dodatno predvideni normativni ureditvi notariata, katere namen bi bil okrepitev zaupanja ljudi v delo te javne službe.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga Resolucije o nacionalnem programu varstva okolja, EPA 292-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 37. seji, dne 19. 10. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu Resolucije o nacionalnem programu varstva okolja (ReNPVO)

Državni svet podpira predlog Resolucije o nacionalnem programu varstva okolja, ki za obdobje do vključno leta 2008 z usmeritvami naprej opredeljuje dobro zastavljene cilje in programe ukrepov na posameznih področjih. Po njegovem mnenju so tako cilji kot operativni programi ukrepov za njihovo uresničevanje ustrezno opredeljeni, medtem ko se postavlja vprašanje njihovega izvajanja in posledično dejanskega izboljšanja okolja in kakovosti življenja ter varstva naravnih virov, kar je cilj tega osnovnega strateškega dokumenta na področju varstva okolja. Zato državni svet predlaga, da se več pozornosti nameni nadzoru nad izvajanjem sprejetih predpisov in operativnih programov ter dosledno izvajajo kazenske sankcije nad kršitelji.

Državni svet se vseskozi zaveda pomena čistega in zdravega okolja, zato sodeluje pri soorganiziranju posvetov oziroma javnih razprav o vse večjih okoljskih vprašanjih in na ta način prispeva k obveščanju in osveščanju širše javnosti, kajti dvig stopnje okoljske zavesti in povečanje znanj o okoljski problematiki sta pomembna dejavnika zmanjševanja pritiskov na okolje.

Državni svet ugotavlja, da se običajno okoljski programi sprejemajo še pred uveljavitvijo naslednje finančne perspektive EU zaradi pravočasne priprave projektov, ki se financirajo znotraj finančnega obdobja. Ob tem opozarja, da je predloženi dokument pripravljen za obdobje do leta 2008, medtem ko je pripravljen v skladu s šestim okoljskim akcijskim programom Skupnosti, ki pa zajema obdobje do leta 2012. Poleg tega so nekateri cilji operativnih programov na posameznih področjih postavljeni v leto 2010, 2012 ali 2015 (npr. povečanje deleža obnovljivih virov energije v celotni energetski oskrbi države do leta 2010, dobro stanje voda do 2015). Vprašanje priprave nacionalnega programa varstva okolja za obdobje do leta 2008 se postavlja tudi z vidika nacionalnega programa varstva narave, ki je v skladu z zakonom o varstvu okolja del nacionalnega programa varstva okolja. Njegova vsebina je opredeljena v zakonu o ohranjanju narave, ki med drugim določa, da se z nacionalnim programom varstva narave opredeli obseg javnega interesa pri ohranjanju biotske raznovrstnosti in varstvu naravnih vrednot za najmanj 10 let.

Po mnenju državnega sveta bi moral predloženi dokument vsebovati tudi oceno izvajanja veljavnega nacionalnega programa varstva okolja iz leta 1999, na podlagi katere bi lahko ocenili njegovo realizacijo. Zakon o varstvu okolja sicer določa, da nacionalni program varstva okolja vsebuje povzetek poročila o okolju Republike Slovenije, ki ga ministrstvo za okolje in prostor v sodelovanju z drugimi ministri pripravi najmanj vsako četrto leto, vendar nekateri podatki iz zadnjega poročila za leto 2002 ne ustrezajo dejanskemu stanju.

V zvezi s poglavjem 6. Mednarodne aktivnosti državni svet opozarja, da bi moral osnovni strateški dokument na področju varstva okolja bolj obvezujoče opredeliti aktiven odnos Slovenije pri reševanju regionalnih in svetovnih problemov tako znotraj Evropske unije kot navzven. Dejstvo je, da je Evropska unija del globalnega sveta, kjer pritiski na okolje ne poznajo meja, hkrati vzpodbuja vključevanje

zahtev varstva okolja v vse politike Skupnosti, zaradi česar postaja evropsko gospodarstvo nekonkurenčno. Na drugi strani pa države z nespoštovanjem konvencij s področja varstva okolja v okviru Združenih narodov (npr. Kjotski protokol) ohranjajo gospodarsko prednost in istočasno onemogočajo zmanjševanje negativnih vplivov na okolje. Opredelitev bolj obvezujoče usmeritve Slovenije v okviru mednarodnih aktivnosti bi lahko predstavljalo izhodišče vlade pri oblikovanju konkretnih stališč pri reševanju mednarodnih vprašanj varstva okolja.

Državni svet poudarja, da predlog resolucije namenja okoljski vzgoji in izobraževanju premajhno pozornost, ki predstavlja enega izmed temeljnih ukrepov za doseganje ciljev nacionalnega programa varstva okolja. Državni svet pričakuje, da se bodo dodatne okoljske vsebine pripravile in integrirale v naravoslovne in družboslovne predmete v vse stopnje izobraževalnega sistema, vključno v sistem predšolske vzgoje, kajti že v okviru predšolske vzgoje je treba mladim približati sistem vrednot na področju ohranjanja naravnega okolja in s tem vplivati na spreminjanje družbenih navad in okolju bolj prijaznega načina življenja.

Področje prometa je največji onesnaževalec zraka, pri čemer državni svet izpostavlja naraščanje prometa v urbanih območjih in povečevanje obsega cestnega tovornega prometa. Državni svet podpira vse tiste ukrepe, ki bodo pripomogli k zmanjšanju emisij iz prometa, še posebej preusmeritev tovornega prometa na železnice, povišanje pristojbin za tovorna vozila ter ukrepe za spodbujanje povečanja deleža uporabe javnega potniškega prometa. Državni svet ob tem še opozarja na cestninske postaje, kjer v času povečane gostote prometa prihaja do zastojev in posledično do povečanja emisij in hrupa. Državni svet ugotavlja, da predloženi dokument ne obravnava tega problema oziroma ne predvideva ukrepov za izboljšanje stanja na cestninskih postajah. Državni svet tudi ugotavlja, da je poleg prometa ena večjih onesnaževalcev zraka industrija, zato opozarja, da bi morala država poskrbeti za postavitev večjega števila merilnih naprav.

V zvezi z odstopanjem od dejanskega stanja okolja državni svet opozarja na področje elektromagnetnega sevanja, kjer naj ne bi bilo preseganja mejnih vrednosti. Državni svet ugotavlja, da nepravilno postavljene bazne antenske postaje sevajo, na kar opozarjajo v Zvezi ekoloških gibanj Slovenije - ZEG, pri čemer izpostavlja mednarodne meritve strokovnjakov iz Avstrije in Nemčije v letih 2003 in 2004, ki so pokazale, da je od 26 meritev 16 takih primerov, ko so antenske postaje postavljene v 1. coni varovanja in nevarno sevajo na šole, vrte in stanovanjske objekte. Državni svet še opozarja, da je veljavni nacionalni program varstva okolja določil rok za izdelavo katastra sevalnih obremenitev relevantnih virov, in sicer do leta 2003, vendar se sevalna karta šele pripravlja. Če bi že imeli karto obremenjenih območij z elektromagnetnimi sevanji, potem se ne bi soočali s tako številnimi pritožbami občanov o nepravilni postavitvi baznih postaj.

Državni svet opozarja na operativni program vodooskrbe, ki obsega integracijo vodnega cikla, to je vodni vir, oskrba s pitno vodo, odvajanje in čiščenje odpadne vode. Po njegovem mnenju bi bilo treba poudariti vodooskrbo, kajti ljudem je treba najprej zagotoviti vodo, šele potem jo lahko odvajamo, čistimo in skrbimo za vodne vire. Državni svet predlaga dopolnitev operativnega programa z ukrepom zagotovitve izgradnje javnih sistemov za oskrbo s pitno vodo na celotnem območju Slovenije. Pri izgradnji kanalizacijske infrastrukture bi morali program izvajati tako, da je projekt zaključen z izgradnjo čistilne naprave.

Vprašanje odlaganja odpadkov je eno najbolj problematičnih področij varstva okolja, zato državni svet meni, da bi bilo treba pospešiti aktivnosti v zvezi z iskanjem primernih lokacij za sežigalnice oziroma objekte za termično obdelavo preostanka odpadkov kot enemu izmed ukrepov za zmanjšanje količin odpadkov in odstranjevanje odpadkov, ki niso primerni za odlagališča. Državni svet opozarja, da predlog resolucije predvideva izgradnjo državnih naprav za termično obdelavo, pri čemer ni jasno, za kakšne naprave gre.

Državnemu svetu se zastavlja vprašanje izvedljivosti programa ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili, saj se do konca leta 2006 predvideva, da se bo kar 85 % izrabljenih motornih vozil ponovno uporabilo, predelalo in recikliralo.

Z ekonomskega vidika se postavlja tudi vprašanje uresničevanja zastavljenega cilja, da se do konca leta 2007 odpadna električna in elektronska oprema ponovno uporabi, predela in reciklira.

Državni svet opozarja na prenos funkcije nadzora na okoljske nevladne organizacije, kajti nevladne organizacije delujejo v funkciji

nadzora, in bi bilo sporno, da država financira in hkrati postavi pogoje za nadzorstvo.

Državni svet opozarja, da morajo lokalne skupnosti obvezno sodelovati s svojimi mnenji pri pripravi in sprejemanju zakonov in drugih aktov s področja varstva okolja, ki neposredno posegajo v njihov položaj in pravice.

Državni svet je ob obravnavi predloga resolucije oblikoval tudi naslednjo **konkretno pripombo**:

V točki 4.3.5. Elektromagnetna valovanja se v prvi alineji zadnjega odstavka črta besedilo "(Forum EMS)".

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga **Resolucije o prometni politiki Republike Slovenije EPA 473**

Državni svet Republike Slovenije je na 38. seji, dne 16. 11. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE k predlogu Resolucije o prometni politiki Republike Slovenije (RePPRS)

Državni svet podpira predlagano Resolucijo o prometni politiki Republike Slovenije kot dokumenta, ki opredeljuje splošne smernice in načela ter politične cilje prometne politike, hkrati pa opozarja, da je nujno poleg deklarativne opredelitve smernic in ciljev oblikovati tudi bolj konkretne cilje z določitvijo časovnega obdobja, v katerem bomo z izvajanjem ukrepov uresničili zastavljene cilje (npr. za kolikšen obseg se bo do konkretnega leta povečala zasedenost avtobusov medkrajevnega in primestnega potniškega prometa), ker bo v nasprotnem primeru ostala vsebina resolucije le na papirju in se zastavljeni cilji ne bodo realizirali. Poleg tega je z vidika uresničevanja ciljev prometne politike in sprejetih izvedbenih dokumentov potrebna globalna ocena potrebnih finančnih sredstev. Državni svet tudi pričakuje, da se bo resolucija dopolnila z opredelitvijo nacionalnih programov na posameznih področjih, predvsem za razvoj državnih cest in železniške infrastrukture, ki bodo še v večji meri konkretizirali cilje in ukrepe s časovno in finančno dimenzijo ter nosilce in izvajalce prometne politike.

Državni svet Republike Slovenije je že podprl predlog Resolucije o prometni politiki Republike Slovenije - predvidljivo v skupno prihodnost (EPA 1452-III), saj je čimprej sprejetje dokumenta za dolgoročno načrtovanje prometne politike ključnega pomena za enakomernejši regionalni in gospodarski razvoj države, kar je tudi temeljni razvojni cilj Slovenije.

Državni svet podpira splošne cilje prometne politike, še posebej povečanje obsega in kakovosti javnega potniškega cestnega in železniškega prometa, vendar po njegovem mnenju samo navajanje predvidenega agresivnega nastopa izvajalcev javnega potniškega prometa, ko naj bi "s svojimi storitvami napadli trg individualnega

potniškega prometa z osebnimi vozili" ni primerna rešitev, saj bi morala resolucija dati odgovor na vprašanje, na kakšen način in kdaj bomo dosegli dostopnejši in cenejši javni potniški promet (cestni, železniški), ki bo zato bolj zanimiv za udeležence v prometu in bo omogočil manjšo potrebo po uporabi osebnih vozil.

Zaradi zagotovitve enotnega delovanja vseh prometnih sistemov in opredelitve prometa kot osnove za gospodarski razvoj države je nujno na novo definirati prometno politiko oziroma strukturo prometa. To je potrebno tudi zaradi aktivnosti ustvarjalcev prometne politike v preteklih letih, ko je bila vsa pozornost usmerjena v izgradnjo avtocestnega omrežja, kar je zaradi boljše infrastrukture in kvalitetnejših storitev prispevalo k povečanju cestnega prometa.

Državni svet se strinja s stališčem Koordinacije združenja avtocestnih prevoznikov, da resolucija namenja premajhno pozornost cestnemu tovornemu prometu oziroma razvoju cestnega prevoznikstva kot enemu od najpomembnejših segmentov slovenskega gospodarstva. Ker poslanstvo cestnega tovornega prometa ni samo v oskrbi logističnih središč, ampak v zadovoljevanju vseh potreb gospodarstva, državni svet pričakuje, da se bo resolucija na področju tovornega prometa dopolnila z opredelitvijo konkretnih ukrepov za zagotavljanje konkurenčnosti cestnih prevoznikov in tudi enakosti slovenskih prevoznikov z evropskimi. Ker nekatere zahteve slovenskih avtoprevoznikov (npr. delovni čas voznikov na daljših relacijah, indeksacija, zagotovitev nižje cene goriva za tovornjake, določitev najnižje dovoljene cene, itd.) niso predmet resolucije, ampak zakonskih, podzakonskih in drugih aktov oziroma ukrepov, državni svet predlaga pristojnemu ministrstvu, da ob njihovi pripravi in sprejemanju poskuša predloge in zahteve upoštevati ali poiskati ustrežnejše rešitve.

Državni svet opozarja na področje razvoja državnih cest in ob tem poudarja, da je omrežje državnih cest v preteklih letih propadalo, ker se ni vzdrževalo in ohranjalo.

Državni svet se ne strinja s predlagateljem resolucije, da se je prometna varnost v zadnjih letih izboljševala, pri čemer izpostavlja

cestni promet, kjer bi morali bolj natančno opredeliti ukrepe in spodbude za izboljšanje obstoječega stanja.

Državni svet tudi opozarja, da v Sloveniji ne moremo govoriti o dovolj velikih kapacitetah in infrastrukturi mednarodnih letališč, saj obstajata le letališči v Ljubljani in v Mariboru, ki nista dovolj razviti.

Če hočemo spremeniti potovalne navade potnikov in povečati porast potovanj s sredstvi javnega potniškega prometa, je nujno izvajati ukrepe že v vrtcih in šolah, ker je za spremembo družbenih navad potrebno daljše časovno obdobje.

Državni svet ugotavlja, da prometna resolucija posebej ne opredeljuje politike do občinskih, medobčinskih, regionalnih in gozdnih cest, ki so na podlagi zakona o gozdovih sestavni del gozda in javnega značaja. Če govorimo o prometni politiki, bi morala resolucija vsebovati tudi to področje, saj so omenjene ceste pomembne za zagotavljanje pogojev mobilnosti prebivalcev, predvsem v okviru lokalnih skupnosti in regij, za notranjo povezanost in tudi za oskrbo gospodarstva, razvoja podeželja, dopolnilnih dejavnosti in turizma. Po mnenju državnega sveta bi morala resolucija vsebovati tudi program za razrešitev problematičnega stanja gozdnih cest javnega pomena, ki so še posebej problematične v severni Sloveniji (Koroška, Pohorje, Savinjska), ki je območje razpršene poselitve. Gre za ceste, ki so jih gradila Gozdna gospodarstva v sodelovanju s kmeti, in niso odmerjene in vpisane v zemljiško knjigo ter ne izpolnjujejo predpisanih meril za javno cesto. Po njih teče javni promet tako kot po vseh drugih cestah, pri tem da se na njih odvija promet "na lastno odgovornost", tudi šolski prevozi otrok v šole. Ni sprejemljivo, da te ceste ne sodijo v področje

dela Ministrstva za promet kot vse druge prometnice. Poleg tega ni zagotovljen sistemski vir za njihovo vzdrževanje in rekonstrukcijo. Državni svet opozarja, da je na območju dvanajstih občin na Koroškem 1.765 km gozdnih cest, od tega 519 km gozdnih cest javnega pomena, kar pomeni, da vodijo najmanj do dveh kmetij. Stroški vzdrževanja, rekonstruiranja in odmere teh cest so tako veliki, da občine tega bremena ne zmorejo oziroma bi jih same urejale desetletja. Državni svet predlaga, da Vlada Republike Slovenije poišče ustrezno rešitev za gozdne ceste, tako da se odmerijo in usposobijo oziroma rekonstruirajo za normalen promet, prekatégorizirajo v lokalne ceste in zagotovi sistemski vir financiranja. Zaradi pomena teh cest, specifične kulturne krajine tega območja in finančnega obsega državni svet meni, da se lahko ta problematika reši le s pomočjo državnega programa, ki mora biti opredeljen v Resoluciji o prometni politiki Republike Slovenije.

Državni svet ugotavlja, da predloženi dokument namenja lokalnim skupnostim premajhno pozornost, saj jih direktno omenja le v povezavi z nosilci prometne politike. Ker občine oziroma mestne občine očitno niso sodelovale pri pripravi resolucije o prometni politiki, državni svet pričakuje, da bodo sodelovale pri načrtovanju intermodalnih povezav ter urejanju primestnega in mestnega prometa, pri čemer poudarja, da urejanje prometne problematike v urbanih okoljih ni samo stvar lokalnih skupnosti, ampak tudi države.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Mnenje državnega sveta k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini - nujni postopek EPA 511

Državni svet Republike Slovenije je na 38. seji, dne 16. 11. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini (ZDoh-1D) - nujni postopek

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Državni svet je oblikoval naslednje **konkretne pripombe**:

K 6. členu:

1. Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

Za 7. točko se doda nova 8. točka, ki se glasi:
"8. zamudnih obresti;"

Obrazložitev:

Predlagano je, da se kot oproščene opredelijo le zamudne obresti na podlagi sodnih odločb. Zamudne obresti v skladu z zakonom predstavljajo odškodnino za zamudo in niso del dohodka. Zato je nesprejemljivo, da se kot dohodek obdavčujejo kategorije, ki to po svoji naravi niso. Poleg tega predlagana določba ustvarja dodaten pritisk na sodišča, saj defavorizira izvensodna reševanja sporov.

2. Doda se nova 48. točka, ki se glasi:

"48. prejemkov za občasno ali začasno nego ali pomoč invalidom, ki jih fizičnim osebam izplačujejo invalidske organizacije;"

Obrazložitev:

Predlagana olajšava ni novost, ampak je že dolgo desetletje veljavna v slovenski zakonodaji, čeprav je bila v vmesnem času ob eni od sprememb zakona izločena. Ker gre za delo z invalidi, ki so za nekatera življenjska (tudi biološko pogojena) dnevna opravila povsem odvisni od fizične pomoči drugega človeka, takšno delo ni niti privlačno niti kako drugače cenjeno, zato je ta davčna olajšava tista materialna stimulacija, ki omogoča, da invalidi dobijo najnujnejšo oskrbo in nego v dnevni aktivnosti (npr. pomoč v sanitarijah, spremljanje invalida na poti z vso oskrbo in podobno). Tu ni mišljena stalna zaposlitev, ampak gre za občasne pomoči, ki jih neizogibno potrebujejo zgolj skupine najhujše prizadetih invalidov, ukinitve te olajšave pa nedvomno prinaša bistveno skrčenje raznih socialnih aktivnosti, ki so za kvaliteto življenja, kljub visoki invalidnosti, odločilnega pomena oziroma omogočajo enakopravno vključevanje invalidov v socialno življenje ljudi.

Država na eni strani zagotavlja namenska javna sredstva, iz katerih se financira ta najnujnejša fizična pomoč najhujše prizadetim invalidom, na drugi strani pa je uvedena davčna obremenitev, ki zanesljivo zmanjšuje učinek pri porabi denarja v te namene. Prav tako ni moč spregledati dejstva, da je bila administrativna procedura prek samo enega obrazca zelo preprosta, medtem ko so novi postopki s podjemnimi pogodbami zelo obsežni.

Po zbranih podatkih se je v letu 2003 v Sloveniji v ta namen porabilo okrog 62 mio SIT. Z uvedbo novih računovodskih standardov za invalidske organizacije je v tem okviru predvidena tudi posebna preglednica, ki vsak trenutek omogoča popolni vpogled v ta izplačila. Nekdanji obseg teh sredstev dokazuje, da gre za zelo pomembno ekonomsko olajšavo v korist težkih invalidov, državi pa je ta ukinitve prinesla zanemarljiv finančni učinek.

k 9. členu:

V predlaganem novem 29.a členu se v prvem odstavku črta besedilo: "javnemu uslužbencu in funkcionarju po zakonu, ki ureja razmerja plač v javnem sektorju« in nadomesti z besedo "delavcu".

Obrazložitev:

Zakonodajalec s predlagano rešitvijo ohranja za delavce napotene na delo v tujino ugodnejšo davčno ureditev za javne uslužbence in funkcionarje, ne pa tudi za delavce iz podjetij. Menimo, da bi morala biti ureditev enaka za vse zaposlene, ne glede na to, ali so uslužbenci javnega ali zasebnega sektorja.

K 12. členu:

Besedilo se spremeni tako, da se glasi:

V 35. členu se v tretjem odstavku črtata 1. in 4. točka, v 2. točki pa se število "3,9" nadomesti s številom "12".

Obrazložitev:

Pravica do veljavljanja normiranih stroškov pri ugotavljanju davčne osnove mora biti določena z enotnim kriterijem za vse davčne zavezanke in ne more biti priznana le tistim davčnim zavezancem, ki ob sicer enakih prihodkih niso dolžni voditi poslovnih knjig po drugih predpisih. Ob sedaj veljavnih zakonskih določilih se pojavljajo situacije, da mora davčni zavezanec preveriti vse druge (nedavčne) predpise, da lahko ugotovi svoj davčni položaj. Enako pa mora storiti tudi davčni organ, ki ga nadzira. S črtanjem določbe se določa jasno in enostavno ter v naprej predvidljivo davčno pravilo.

Če davčni zavezanec izpolnjuje vse kriterije, in sicer, da ne zaposluje delavcev in da njegov promet v zadnjih zaporednih dvanajstih mesecih (november preteklega leta do vključno oktober tekočega leta) ne presega 12 mio tolarjev, lahko ugotavlja davčno obveznost na podlagi normiranih odhodkov. Tako predlagana ureditev je skladna z Zakonom o davku na dodano vrednost, ki upošteva promet v zadnjih dvanajstih mesecih.

Namen predlagane spremembe zneska letnega prometa, ki mora biti kot pogoj izpolnjen, da samostojnim podjetnikom ni potrebno voditi poslovnih knjig je poenostaviti vodenje knjigovodstva za zasebnike in s tem odpraviti pretirano administriranje za najmanjši segment gospodarstva. Gre za zavezance t.i. "pavšaliste", ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem fiksno določenih normiranih odhodkov, ki se od doseženih prihodkov odštevajo. Primerjalno lahko navedemo, da ima davčna zakonodaja v Republiki Avstriji postavljen pogoj, da lahko zavezanci, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ustvarijo letni promet do približno 53 mio tolarjev.

K 16. členu:

V predlaganem novem 45.a členu se v drugem odstavku število "60" nadomesti s številom "70".

Obrazložitev:

Domače in umetnostne obrti (DUO) predstavljajo pomemben segment identitete in razpoznavnosti narodov in držav. Da bi se ta segment ohranil in razvijal v donosno gospodarsko panogo, ga je treba z ustreznimi ukrepi in stimulacijami na vseh gospodarskih področjih ustrezno spodbuditi.

Eden izmed pomembnih segmentov pomoči rokodelski dejavnosti je zagotovo tudi stimulatívna davčna politika. Prehod iz 5 % prometnega davka za vse izdelovalce, ki so pridobili pozitivno mnenje strokovne komisije na obdavčitev z 20 % davkom na dodano vrednost v letu 1999, je pomenil izreden pritisk na dejavnost, ki se je blažil s subvencijami Ministrstva za gospodarstvo v letih 1999 ter 2000. Žal so slednje v procesu približevanja Slovenije Evropski uniji ukinili. Posledice tega ukrepa nazorno kažejo naslednje številke: število samostojnih podjetnikov, ki se ukvarjajo z domačo in umetnostjo obrtjo je iz 569 v letu 2002 padlo na 501 v letu 2003, maja 2004 pa je imelo pri OZS registrirano dejavnost domače in umetnostne obrti le še 472 rokodelcev. Ta trend upadanja dejavnosti, pomembno za prepoznavnost Slovenije in možnost samozaposlovanja, bi lahko ustavili z ustrežno davčno stimulacijo.

k 30. členu:

V prvem odstavku se za besedilom 3. točke pika nadomesti s podpičjem. Za točko 3 se v novi vrstici doda naslednje besedilo: "če je bila odsvojitve kapitala po točkah 1 do 3 tega odstavka izvršena pred potekom pet let od dneva, ko je bil kapital pridobljen."

Obrazložitev:

S predlaganim amandmajem se kot špekulativni rok opredeli obdobje 5 let in ne 20 let. Predlagatelj ni pojasnil, zakaj predlaga podaljšanje špekulativnega roka od treh na dvajset let. Mednarodne primerjave kažejo, da so ti roki bistveno krajši in znašajo večinoma le eno leto. Ob hkratnem črtanju tretjega odstavka 35. člena predloga zakona (valorizacija nabavne vrednosti kapitala) bodo dejansko javno finančni učinki zelo podobni, hkrati pa bo sistem administrativno enostavnejši in preglednejši. Dodatni pozitivni učinki bodo vidni predvsem na trgu nepremičnin ter tudi na kapitalskem trgu, saj bo obdavčitev prodaje po petih letih imetništva neobdavčena, s čimer se spodbuja dolgoročne, torej nešpekulativne vlagatelje. Menimo, da bi predlagano 20-letno obdobje močno omejilo zasebne naložbe in vlaganja v produktivne dejavnosti ter odvrnilo zasebne vlagatelje od prevzemanja rizikov tudi v podjetniškem sektorju. Podobno neugodni bi bili tudi učinki pri vlagateljih tujega tveganega (venture) kapitala.

k 35. členu:

V 35. členu predloga zakona se tretji odstavek, ki določa valorizacijo, črta.

Obrazložitev:

Enaka kot pri amandmaju k 30. členu predloga zakona.

K 39. členu:

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

"V 2. točki se v drugi alineji med besedama "ljubiteljskih" in "humanitarnih" doda beseda "invalidskih".

Obrazložitev:

V navedenem primeru so v olajšavi pri plačevanju dohodnine navedene humanitarna in vrsta drugih organizacij, dosledno pa

izpuščene invalidske organizacije, čeprav imajo tudi invalidske organizacije urejen status po zakonu o invalidskih organizacijah. Prav tako je bil zakon o invalidskih organizacijah sprejet pred zakonom o humanitarnih organizacijah oziroma po njegovem vzoru.

Obrazložitev:

Enaka kot pri amandmaju k 30. členu predloga zakona.

k 54. členu:

Novi 126.a člen se črta.

Za poročevalko je bila določena državna svetnica Marta Turk.

Mnenje državnega sveta k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost - nujni postopek EPA 509

Državni svet Republike Slovenije je na 38. seji, dne 16. 11. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-F) - nujni postopek

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Državni svet je oblikoval naslednjo **konkretno pripombo**:

K 4. členu:

V novem 52.o členu se v prvem odstavku število "50.000.000" nadomesti s številom "80.000.000".

Obrazložitev:

Glede na velik problem, ki ga za mikro in mala podjetja predstavlja finančna nedisciplina, in glede na dejstvo, da nekatere države v EU za davčne zavezance, ki v zadnjih 12 mesecih ne presegajo določenega zneska obdavčenega prometa - v Republiki Avstriji in Zvezni republiki Nemčiji je to znesek približno 96 mio tolarjev, predlagamo, da se znesek obdavčenega prometa poveča na 80.000.000 tolarjev. V Republiki Avstriji se za davčne zavezance, ki se ukvarjajo s prodajo živil, ta meja dvigne celo na približno 144 mio tolarjev. Pri samostojnih poklicih, kot so npr.: odvetniki, davčni svetovalci, arhitekti in notarji, pa se načelo plačane realizacije izvaja ne glede na višino letnega prometa. Takšna ureditev velja tudi za javna podjetja in občine, pri katerih prav tako ni pomembna višina letnega prometa.

Za poročevalko je bila določena državna svetnica Marta Turk.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja - prva obravnava EPA 473

Državni svet Republike Slovenije je na 38. seji, dne 16. 11. 2005, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE

k predlogu zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (ZORSSZNM) - prva obravnava

1. Državni svet meni, da je predlog zakona primerna podlaga za nadaljnjo obravnavo.
2. Državni svet predlaga, da se zaradi bolj učinkovite uveljavitve zakona za vodjo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu imenuje ministra brez listnice.
3. Pristojnosti in sestavo stalnih posvetovalnih teles je potrebno čim bolj jasno določiti zaradi zagotovitve njihove učinkovitosti, v njihovo sestavo pa je potrebno vključiti tudi predstavnike Državnega sveta Republike Slovenije.
4. Med nosilce sodelovanja med Republiko Slovenijo ter Slovence v zamejstvu in po svetu naj se vključi tudi Državni svet Republike Slovenije.

Obrazložitev:

Ustava Republike Slovenije v 5. členu določa, da Republika Slovenija skrbi za avtohtone slovenske narodne manjšine v sosednjih državah, za slovenske izseljence in zdomce, ter pospešuje njihove stike z domovino. Poleg tega tudi določa, da lahko Slovenci brez slovenskega državljanstva v Sloveniji uživajo posebne pravice in ugodnosti, katerih vrsto in obseg določa zakon. Vendar ta tematika do sedaj zakonsko ni bila urejena. Državni svet zato podpira prizadevanja Vlade Republike Slovenije, da je predlagala ureditev te tematike, ter poziva zakonodajalca, naj po dvanajstih letih izpolni obveznost, ki mu jo nalaga Ustava Republike Slovenije.

Z omenjeno tematiko se je državni svet v tem mandatu ukvarjal večkrat in meni, da je predlog zakona, ki je vložen v zakonodajni postopek, dober, vendar ima nekaj predlogov in pripomb.

Državni svet meni, da bi moral Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu voditi minister brez listnice, saj bi le na ta način med Republiko Slovenijo ter Slovenci v zamejstvu uveljavil resnični državniški, demokratični in partnerski odnos, ki bi slovenski avtohtoni manjšini

omogočil tesnejše sodelovanje v političnem odločanju. Predlog zakona prinaša veliko koncentracijo pristojnosti in nalog, zato državni svet meni, da funkcija državnega sekretarja ne omogoča njihovega celovitega in učinkovitega izvajanja. Poleg tega meni, da je Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je poglavitni nosilec sodelovanja s Slovenci zunaj Republike Slovenije, nujno potrebno dati večjo veljavo in politično težo, kar je mogoče doseči edino tako, da je njegov predstojnik član vlade.

Kot glavni telesi sodelovanja Slovencev v zamejstvu in po svetu predlog zakona ustanavlja Svet za Slovence v zamejstvu in Svet za Slovence po svetu. Državni svet se zaveda, da je njuna teža odvisna predvsem od njune sestave, ki mora biti strokovna in eminentna, obenem pa mora biti pri imenovanju njenih članov spoštovana slovenska ustavna ureditev. Državni svet meni, da bi v teh svetih moral sodelovati tudi državni svet, saj lahko pri njihovih razpravah kot predstavnik lokalnih in funkcionalnih interesov tvorno sodeluje. Državni svet kot interesno predstavniško telo lahko v vseh pogledih pripomore k bolj vsestranski razpravi o problematiki Slovencev v zamejstvu in po svetu, zato ga je potrebno uvrstiti tudi med nosilce sodelovanja Republike Slovenije z njeno manjšino.

Državni svet se je seznanil tudi s predlogi Slovenske manjšinske koordinacije SLOMAK in meni, da bi jih zakonodajalec v nadaljevanju zakonodajnega postopka moral upoštevati.

Ob morebitnih spremembah Ustave Republike Slovenije v delu, ki ureja sestavo državnega zbora in državnega sveta, državni svet meni, da bi bilo primerno razmisliti, da bi Slovenci v zamejstvu dobili svojega predstavnika tudi v teh telesih. Predlog obravnavanega zakona določa, da so Slovenci v zamejstvu in po svetu enakovredni del enotnega slovenskega naroda in stalni predstavnik v zakonodajnem telesu, bi še dodatno pripomogel k uresničevanju tega načela. O zastopniku slovenske manjšine v slovenskem parlamentu bi veljalo razmisliti tudi zaradi tega, ker imata svoja predstavnika v državnem zboru tudi avtohtoni manjšini, ki živita v Sloveniji.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Jožef Jeraj.

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta – državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Sklep državnega sveta ob obravnavi zaključkov civilne tribune Problematika drog v Sloveniji

Državni svet Republike Slovenije je na 38. seji, dne 16. 11. 2005, na osnovi prvega odstavka 85.a člena ter prvega in drugega odstavka 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) na podlagi razprave civilne tribune *Problematika drog v Sloveniji* sprejel naslednje

SKLEPE:

Državni svet Republike Slovenije in Ministrstvo za zdravje - Urad za droge sta 24.5.2005 in 7. 6. 2005 organizirala civilno tribuno na temo *Problematika drog v Sloveniji*.

Civilna tribuna je bila organizirana s ciljem, da se soočijo mnenja in predlogi glede reševanja problemov, ki so neposredno oziroma posredno povezani z rabo tako prepovedanih kot tudi dovoljenih drog.

Dne 27. 2. 2004 je Državni zbor Republike Slovenije sprejel Resolucijo o nacionalnem programu na področju drog 2004–2009, v kateri so opredeljeni politika in cilji, ki jih želimo doseči v prihodnjih letih (2004-2009), ter področja, nosilci, mehanizmi in potrebna finančna sredstva za izvajanje dejavnosti. Za realizacijo nacionalne strategije na področju drog bi morala Vlada Republike Slovenije čim prej sprejeti Akcijski načrt za področje drog, v katerem bodo podrobneje opredeljeni posamezni cilji in načini uresničevanja zastavljenih ciljev ter konkretne naloge posameznih izvajalcev.

Vsem nosilcem je potrebno zagotoviti poleg deklarativne tudi materialno podporo in podeliti ustrezna pooblastila, da bodo lahko odgovorno in profesionalno opravili svoje naloge.

Ob tem se kot eno vodilnih vprašanj, na katerega smo skušali odgovoriti tudi v okviru organiziranih javnih tribun, zastavlja vprašanje, kako uskladiti delovanje in povezati odgovorne institucije in civilne iniciative ter obstoječe programe pomoči, ki so se oblikovali tako znotraj javnega kot tudi, v nemajhni meri, nevladnega sektorja.

V uvodnih referatih in razpravi je sodelovalo več kot 70 udeležencev, ki se s pojavom drog ukvarjajo na različnih področjih oziroma z različnih vidikov. V diskusiji in referatih so bili tako predstavljeni različni pogledi in v njih utemeljeni predlogi oblikovanja odgovorov na vprašanje drog. Predstavljena so bila tako stališča teoretikov in raziskovalcev kot tudi praktikov (s področja represije, zdravljenja in socialne obravnave).

Že po uvodnih referatih je bilo mogoče ugotoviti, da se pogledi na pojav drog medsebojno pomembno razlikujejo. Z drugimi besedami to pomeni, da so droge predmet različnih diskurzov (medicinskega, pravnega, moralnega, vzgojnega, socialno delavskega itd.). Posledično tako zasledimo razlike, ki zadevajo percepcijo pojava, razumevanje etiologije pojava, pojmovanje nevarnosti in škode oziroma posledic rabe drog, videnje ciljev in prioritet ter seveda predlagane strategije ukvarjanja s pojavom.

Kolikor so nekateri govorniki zagovarjali nujnost povečanja pooblastil represivnih organov in so rešitev problema videli predvsem v jačanju represije na področju drog, so drugi v aktualni politiki do drog, ki temelji na kazenski zakonodaji, videli glavno gonilo marginalizacije in stigmatizacije uporabnikov drog ter s tem bistvo problema drog. Podobne razlike so se pokazale tudi, ko je bilo govora o programih pomoči. Temeljno vprašanje, o katerem so bila mnenja deljena in celo diametralno nasprotna, je bilo vprašanje razumevanja ciljev obravnave (zdravljenja oziroma socialne rehabilitacije). Ponovno je bilo slišati različna mnenja glede rabe metadona v obravnavi oziroma zdravljenju zasvojenosti z opiaty. Predvsem nasprotniki zdravljenja z metadonom so kot edini možni cilj obravnave videli popolno opustitev uživanja drog, na drugi strani pa je bila abstinenca predstavljena kot le eden od možnih ciljev obravnave. Na problem izključnega osredotočenja na abstinenco so opozorili predvsem zagovorniki pristopa zmanjševanja škode. Opozorili so, da se je dosedanja praksa, ki si je kot edini cilj obravnave zasvojenosti zastavila abstinenco, izkazala za nerealno in celo kontraproduktivno. Slednje, po mnenju zagovornikov pristopa, potrjujejo tudi različne tuje in pri nas izvedene raziskave. Poleg tega upravičenost takega mnenja potrjuje tudi izkušnja, ki smo jo imeli v Sloveniji v času, ko smo pričeli z uvajanjem metadona v obravnavo zasvojenosti. Dejstvo je namreč, da so se z uvedbo metadona za vključitev v programe obravnave odločili številni uporabniki, ki so pred tem predstavljali t.i. skupino skritih uživalcev drog in niso bili v stiku z nobenim od programov pomoči. Slednje je izjemno pomembno posebno v času epidemije aidsa.

V zvezi z obravnavo zasvojenosti so bile izražene tudi zahteve po uskladitvi terminologije in posledično definiranju vsebine posameznih pojmov, kot so: zdravljenje, socialna rehabilitacija, laične oblike pomoči idr.

Manj nasprotovan je bilo zaznati, ko je bilo govora o primerni preventivi. Udeleženci so se v veliki meri strinjali, da je potrebno na tem področju narediti več, predvsem v smeri informiranja in izobraževanja različnih ciljnih skupin. Poudarjena je bila zahteva po nujnosti usklajenega sodelovanja med odgovornimi institucijami, posebej je bilo ob tem izpostavljeno področje šolstva in izobraževanja.

V zvezi s primernim preprečevanjem je bilo ugotovljeno tudi, da je pozornost javnosti kot tudi stroke nesorazmerno (tj. glede na obseg problema) nagnjena k nedovoljenim drogam, zato je v Akcijskem načrtu potrebno opredeliti ukrepe za preprečevanje oziroma zmanjšanje škode, ki nastaja zaradi rabe alkohola in tobaka. Pozornost pa bo potrebno nameniti tudi rabi zdravil brez zdravniškega nadzora.

Ugotovitve, predlogi

Kljub ugotovitvi, da na področju drog obstajajo različni diskurzi in v njih utemeljeni pristopi, ki se med seboj razlikujejo, nekateri so si celo diametralno nasprotni, je bilo med diskusijo mogoče identificirati nekaj točk, o katerih je bilo doseženo razmeroma visoko soglasje:

- uporabniki drog potrebujejo različne programe pomoči;
- zagotoviti je potrebno možnost izbire med programi obravnave in povečati dostopnost programov pomoči, ki naj temeljijo na prostovoljnosti vključitve;
- jasno je potrebno opredeliti cilje posameznih programov;
- opraviti je potrebno pregled programov in služb ter jih oceniti z vidika postavljenih ciljev in metod dela;
- na področju vzgoje in izobraževanja je potrebno šolam in drugim ustanovam dati takšna pooblastila, da bodo lahko učinkovito ukrepale, ko bodo zaznale probleme na tem področju;
- posebej je potrebno opraviti pregled t.i. primarno preventivnih programov ter jih oceniti predvsem z vidika uresničljivosti ciljev, ki si jih zastavljajo. Dejstvo je namreč, da mnoge predloge glede preprečevanja rabe drog, ki smo jih slišali na javnih tribunah, poznamo že iz sedemdesetih let, tj. časa, ko smo se v našem prostoru začeli soočati z rabo prepovedanih drog. Zaradi slednjega se zdi smiselno v razmišljanje o preprečevalnih programih vključiti tudi vprašanje, zakaj zastavljeni načrti za preprečevanje rabe drog niso bili realizirani. Odgovor na to vprašanje lahko pripomore k načrtovanju učinkovite in na dejstvih temelječe preprečevalne dejavnosti;
- financiranje programov naj bo pregledno;
- skladno z nacionalnim programom, ki raziskovanje postavlja kot eno od prioritarnih nalog, je potrebno za to področje zagotoviti ustrezna sredstva. Dejstvo je namreč, da šele sprotno in razmeroma kontinuirano spremljanje trendov uporabe dovoljenih in nedovoljenih drog predstavlja enega od pogojev za razvijanje ustrezne politike na področju drog;
- odvisnikom, ki se vračajo iz kazensko popljševalnih zavodov, je potrebno zagotoviti varno okolje in takojšno vključitev v izobraževalne ter delovne programe ter spremljati njihovo rehabilitacijo do dokončne reintegracije v vsakdanje življenje;
- Vlada Republike Slovenije mora prevzeti odgovornost za usklajeno delovanje pristojnih resorjev in za organiziran boj proti mamilom, ki naj se ga vodi iz enega samega centra. Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, da naj na nivoju vlade ustanovi medresorski organ, ki bo skrbel za učinkovito izvajanje nalog in akcij vseh nosilcev reševanja problematike drog.

Sklep državnega sveta o imenovanju sekretarke in sekretarje komisij državnega sveta

Na podlagi 15. in 86. člena Poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) in 8. točke sklepa o organizaciji in delu službe Državnega sveta Republike Slovenije (št. 040-03/93-2/7 z dne 21. 1. 2004) je državni svet na 37. seji, dne 19. 10. 2005, sprejel

SKLEP o imenovanju sekretarke in sekretarja komisij državnega sveta

Svetovalka državnega sveta **SONJA URŠIČ**, dipl. organizatorica dela, za sekretarko Mandatno-imunitetne komisije.

Svetovalec državnega sveta **mag. MIRKO PEČARIČ** za sekretarja Komisije za politični sistem.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu resolucije o nacionalnem programu varstva potrošnikov 2006-2010 EPA 386-IV

Komisija za gospodarstvo je na 35. (1. korespondenčni) seji, dne 20. 10. 2005, obravnavala predlog resolucije o nacionalnem programu varstva potrošnikov 2006-2010, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Predstavnici Urada Republike Slovenije za varstvo potrošnikov sta na začetku podali kratko predstavitev predloga resolucije o nacionalnem programu varstva potrošnikov 2006-2010, ki je pripravljen na podlagi zakona o varstvu potrošnikov.

V predlogu resolucije, v katerem so zajete vse relevantne politike, so določeni temelji, načela, značilnosti in dejavniki politike varstva potrošnikov ter cilji in hkrati ukrepi za doseg predvidenih ciljev. Eden od pomembnejših ukrepov je vzpostavitev Evropskega potrošniškega centra, ki se bo izvajal tudi s pomočjo sredstev EU, in vzpostavitev razsodišča za alternativno reševanje potrošniških sporov. Uresničevanje resolucije se bo določalo z dvoletnimi programi dela, ki jih sprejema vlada, Urad Republike Slovenije za varstvo potrošnikov pa je odgovoren za spremljanje in usklajevanje aktivnosti na področju varstva potrošnikov med različnimi resorji.

Predlog resolucije predvideva institucionalno krepitev nosilcev varstva potrošnikov ter predstavlja podlago za usklajeno delovanje glavnih nacionalnih nosilcev na področju varstva potrošnikov v okviru državne uprave in tistih, ki delujejo v okviru nevladnega sektorja. Hkrati uvaja jasno delitev dela med vladnim in nevladnim sektorjem in tako vnaša več reda v razmerja države do nevladnega sektorja.

Resolucija je zasnovana na podlagi medsektorskega in interdisciplinarnega pristopa, za izvajanje ukrepov in nalog za doseg zastavljenih ciljev pa so odgovorna različna ministrstva, inšpekcijske službe, nacionalna regulatorja za elektronske komunikacije in energetiko in drugi organi, katerih delo je povezano z zagotavljanjem varnosti in zdravja potrošnikov ali varstvom njihovih pravic in ekonomskih interesov.

V razpravi so člani komisije opozorili na nekatera vprašanja, ki zahtevajo natančnejšo opredelitev. Tako iz predloga resolucije ni

moč razbrati, v kolikšni meri je vanj vključen poleg Strategije EU o varstvu potrošnikov 2002-2006 tudi predlog skupnega programa Skupnosti na področju javnega zdravja in varstva potrošnikov za obdobje 2007-2013, ki ga je pripravila Evropska komisija in predstavlja nadgradnjo obstoječih programov javnega zdravja in varstva potrošnikov.

Glede navedb v poglavju "Liberalizacija trga elektronskih komunikacij in trga poštnih storitev" se zastavlja vprašanje zaključenosti procesa liberalizacije trga ter v zvezi s tem možnosti, da se potrošnikom, v skladu z zakonodajo evropske unije, omogoči prenosljivost telefonskih števil h konkurenčnim operaterjem.

Za zagotavljanje višje ravni varstva potrošnikov na stanovanjskem področju so se člani komisije zavzeli za dopolnitev zakonskih rešitev v smeri normalizacije trga stanovanj in preprečevanja oderuških najemnin; z vzpostavitvijo oz. prevzemom pravil in vseevropske standardizacije pogojev za pridobivanje hipotekarnih posojil pa je po mnenju komisije potrebno z normativno podporo omogočiti lažji dostop do financiranja stanovanj s hipotekarnimi krediti.

Ena od možnosti dostopa do pravnega varstva potrošnikov je tudi vzpostavitev sistema alternativnega reševanja potrošniških sporov, ki je uvrščena med prednostne naloge v okviru resolucije. Vendar so člani komisije izrazili pomislek glede ene od sestavin oblikovanega modela, da namreč odločitev razsodišča ni prisilne narave in ni izvršljiva s prisilnimi sredstvi ter da se kot sankcija objavi ime podjetja, ki ni sledilo odločitvi razsodišča, v javnem letnem poročilu. Zaradi ažurnosti bi bilo smotnejše imena podjetij objavljati v obstoječi reviji za potrošnike, pri čemer pa je pri objavah potrebna previdnost, da ne bi bil učinek sankcije enak za podjetja, ki stalno kršijo oz. ne sledijo odločitvi razsodišča, in za podjetja, ki se samo izjemoma znajdejo v takem položaju.

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2006 in k predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2007 ter k predlogu zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2006 in 2007, EPA 459, 460, 461-IV

Komisija državnega sveta za gospodarstvo je na 35. (1. korespondenčni) seji, dne 20. 10. 2005, obravnavala predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2006 in predlog proračuna Republike Slovenije za leto 2007 ter predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2006 in 2007, ki jih je

Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Vlada Republike Slovenije v proračunskem memorandumu za obdobje 2006-2007 kot temeljnemu okviru za pripravo državnih

proračunov poudarja usmeritev v krepitev konkurenčnosti gospodarstva, povečevanje vlaganj v raziskave in tehnološki razvoj ter investicije, skupaj s pripravo programa celovitih reform na podlagi Strategije razvoja Slovenije pa naj bi to imelo pozitivne učinke na gospodarsko rast.

Kot izhaja iz obrazložitve splošnega dela predloga proračuna za leto 2006 se celotna sredstva za gospodarstvo glede na oceno realizacije za leto 2005 znižujejo za 9,5 %, kar se utemeljuje z znižanjem predpristopne pomoči in priliva iz naslova strukturnih skladov EU. V letu 2007 se ta obseg realno ohranja. To je po mnenju komisije v nasprotju z razvojnimi cilji in usmeritvami za povečevanje vlaganj v krepitev konkurenčnosti in vzpostavljanja osnov za uspešnejše črpanje sredstev strukturnih skladov EU. Dejstvo je, da brez prestrukturiranja domačega proračuna in zagotavljanja programov ter namenskih sredstev za gospodarske investicije, črpanje EU sredstev za ta namen v večji meri ni možno. Pričakovati bi bilo mogoče, da se bo, zlasti v letu 2007 kot izhodiščnem letu za novo finančno perspektivo, obseg sredstev v programu za povečevanje konkurenčnosti zato povečal in ne zmanjšal. Zastavlja se vprašanje, ali to zmanjšanje sredstev pomeni, da podpora podjetjem v razvojnih vlaganjih ne bo več razvojna prioriteta Slovenije oziroma kakšne bodo prioritete in kje v proračunu, zlasti za leto 2007, se to odraža.

Komisija ugotavlja, da se v programu Znanost in tehnološki razvoj struktura predvidene porabe popolnoma odmika od zastavljenih usmeritev v strateških dokumentih in še zlasti od nedavno sprejete Resolucije o nacionalnem razvojnem in raziskovalnem programu Republike Slovenije. Predvideno povečanje sredstev gre namreč za znanstveno raziskovalno dejavnost in financiranje javne sfere na podprogramih Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo v največji meri za investicije v znanstvenih organizacijah (indeks 2005/2006 znaša 176), medtem ko imajo sredstva za tehnološki razvoj indeks 104, kar je v nasprotju s sprejetimi razvojnimi cilji.

Glede na strukturo programov se v okviru proračuna Ministrstva za gospodarstvo sredstva za program povečevanja konkurenčnosti gospodarstva do leta 2007 praktično prepolovijo - od 12 milijard v letu 2005 na 6 milijard v letu 2007. Znotraj tega se v obeh letih več kot polovica sredstev namenja za tuje neposredne investicije, aktivni ukrepi za podporo slovenskim podjetjem pri krepitevi konkurenčnih sposobnosti pa se zmanjšujejo na 2 milijardi SIT. Zastavlja se vprašanje, v kolikšni meri takšen pristop še pomeni

izvajanje aktivne razvojne politike, spodbujanje domačih investicij, vlaganje v povečevanje produktivnosti, tehnološke naložbe in ali to pomeni, da razvojne naložbe podjetij ne bodo zajete v programu za črpanje iz strukturnih sredstev v naslednji finančni perspektivi, saj se za to ne načrtuje lastnih sredstev.

Sredstva za tehnološki razvoj in inovativnost so načrtovana le v obsegu predvidenega črpanja sredstev strukturnih skladov EU za obdobje 2005-2007. Izjema so le sredstva za sofinanciranje projektov na področju elektronskih komunikacij. Spodbude za tehnološki razvoj podjetjem se z zaključkom projektov iz naslova strukturnih skladov torej ukinjajo, kar je v nasprotju s sprejetimi cilji Strategije razvoja Slovenije in drugih razvojnih dokumentov, kjer je spodbujanje vlaganj v uporabno znanje in dvig tehnološke ravni produktov prva prioriteta. Komisija tudi ugotavlja, da se zmanjšujejo sredstva za spodbujanje podjetništva. Obseg sredstev v letu 2006 je sicer večji, vendar na račun neporabljenih sredstev strukturnih skladov v preteklih dveh letih. Če se ta načrtovan priliv odšteje, ostaja za izvajanje ukrepov spodbujanja podjetništva le 600 milijonov SIT, medtem ko so v letu 2004 sredstva znašala 2 milijardi SIT. Podprogram za pomoč podjetjem pri prestrukturiranju ne vsebuje načrtovanih sredstev, kar ni v skladu z zakonom o reševanju podjetij v težavah, ki razširja krog upravičencev do pomoči.

Struktura programov Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo je v nasprotju z zastavljenim ciljem in izhodiščem za razvojno raziskovalno politiko, sprejetim v Resoluciji o nacionalnem razvojnem in raziskovalnem programu, ki poudarja potrebo po spremenjenem načinu financiranja razvojno raziskovalne dejavnosti tako, da bo v podporo povečevanju konkurenčnosti gospodarstva. Enako kot v okviru Ministrstva za gospodarstvo se tudi tu ukinja podprogram za tehnološki razvoj, saj se sredstva za podporo tehnološkim projektom zmanjšujejo od 1,5 milijard SIT na 1,3 milijarde SIT v letu 2006 ter 0,7 milijarde SIT v letu 2007, pri čemer je bilo v letu 2004 za to namenjeno 4 milijarde SIT. V sklopu podprograma se povečujejo le sredstva za recenzije in evalvacije, kar kaže na nezaupanje v sposobnosti gospodarstva, da usmerja tehnološka vlaganja. Prav tako se sredstva za znanstveno dejavnost v premajhni meri preusmerjajo v korist aplikativnih raziskav, povezovanju javne raziskovalne sfere in gospodarstva.

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembi zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti - skrajšani postopek, EPA 445-IV

Komisija državnega sveta za družbene dejavnosti je na 37. seji, dne 26. 10. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembi zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti, ki ga je državnemu zboru predložila vlada.

Komisija navedeni predlog zakona **ni podprla**.

Predstavnica predlagatelja je uvodoma pojasnila, da se s spremembo 33. člena veljavnega zakona iz leta 2002 določa nova struktura upravnega odbora javnih zavodov s tega področja z večino predstavnikov ustanovitelja iz razloga, ker sedaj predpisana tretjinska sestava predstavnikov ustanovitelja, zaposlenih in uporabnikov v praksi po veljavnem zakonu še doslej ni uresničena.

Predstavnik Koordinacije raziskovalnih inštitutov Slovenije (KORIS) je poudaril, da so ustanovitveni akti nekaterih raziskovalnih javnih zavodov res še neusklajeni z veljavnim zakonom iz leta 2002, v

katerih ima za to še sedaj ustanovitelj večino v upravnih odborih, vendar je razmerje napram predstavnikom same raziskovalne organizacije večje le za enega predstavnika ustanovitelja. Zato se ne strinjajo s predlagano spremembo in menijo, da je treba uresničiti tripartitno strukturo upravnih zavodov iz veljavnega zakona, ker takšna rešitev odraža prepričanje, da so ti zavodi ustanovljeni za izvajanje javne službe na področju raziskovanja.

Komisija je v razpravi menila, da bi s predlagano spremembo sestave upravnih odborov raziskovalni javni zavodi izgubili tisto raven avtonomije, ki razlikuje med javnim in državnim, zato so člani komisije soglasno podprli ohranitev njihovega statusa po veljavnem zakonu iz leta 2002. Komisija je tudi menila, da je odveč skrb predlagatelja, da tripartitni upravni odbori v raziskovalnih javnih zavodih ne bi sprejemali letne programe v skladu z usmeritvami in prednostnimi nalogami vlade kot "ustanoviteljice in večinske financerke" letih, saj jih po veljavni ureditvi ni mogoče sprejeti in

tudi ne financirati iz državnega proračuna brez soglasja vlade. Ta ima možnost, da preverja skladnost letnih programov s prioritetaми, določenimi v Nacionalnem, raziskovalnem in razvojnem programu, ki so obvezne tako za javne zavode kot za vlado.

Za poročevalca je bil določen član komisije prof. dr. Janvit Golob.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu Resolucije o prometni politiki Republike Slovenije, EPA 375-IV

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 43. seji, dne 27. 10. 2005, obravnavala predlog Resolucije o prometni politiki Republike Slovenije (Intermodalnost: čas za sinergijo), ki jo je v sprejem Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija **podpira** predlagano Resolucijo o prometni politiki Republike Slovenije kot dokumenta, ki opredeljuje splošne smernice in načela ter politične cilje prometne politike, hkrati pa opozarja, da je nujno poleg deklarativne opredelitve smernic in ciljev oblikovati tudi bolj konkretne cilje z določljivo časovnega obdobja, v katerem bomo z izvajanjem ukrepov uresničili zastavljene cilje (npr. za kolikšen obseg se bo do konkretnega leta povečala zasedenost avtobusov medkrajevnega in primestnega potniškega prometa), ker bo v nasprotnem primeru ostala vsebina resolucije le na papirju in se zastavljeni cilji ne bodo realizirali. Poleg tega je z vidika uresničevanja ciljev prometne politike in sprejetih izvedbenih dokumentov potrebna globalna ocena potrebnih finančnih sredstev. Komisija tudi pričakuje, da se bo resolucija dopolnila z opredelitvijo nacionalnih programov na posameznih področjih, predvsem za razvoj državnih cest in železniške infrastrukture, ki bodo še v večji meri konkretizirali cilje in ukrepe s časovno in finančno dimenzijo ter nosilce in izvajalce prometne politike.

Komisija poudarja, da je Državni svet Republike Slovenije že podprl predlog Resolucije o prometni politiki Republike Slovenije - predvidljivo v skupno prihodnost (EPA 1452-III), saj je čimprejšnje sprejetje dokumenta za dolgoročno načrtovanje prometne politike ključnega pomena za enakomernejši regionalni in gospodarski razvoj države, kar je tudi temeljni razvojni cilj Slovenije.

Komisija podpira splošne cilje prometne politike, še posebej povečanje obsega in kakovosti javnega potniškega cestnega in železniškega prometa, vendar po njenem mnenju samo navajanje predvidenega agresivnega nastopa izvajalcev javnega potniškega prometa, ko naj bi "s svojimi storitvami napadli trg individualnega potniškega prometa z osebnimi vozili" ni primerna rešitev, saj bi morala resolucija dati odgovor na vprašanje, na kakšen način in kdaj bomo dosegli dostopnejši in cenejši javni potniški promet (cestni, železniški), ki bo zato bolj zanimiv za udeležence v prometu in bo omogočil manjšo potrebo po uporabi osebnih vozil.

Zaradi zagotovitve enotnega delovanja vseh prometnih sistemov in opredelitve prometa kot osnove za gospodarski razvoj države je nujno na novo definirati prometno politiko oziroma strukturo prometa. To je potrebno tudi zaradi aktivnosti ustvarjalcev prometne politike v preteklih letih, ko je bila vsa pozornost usmerjena v izgradnjo avtocestnega omrežja, kar je zaradi boljše infrastrukture in kvalitetnejših storitev prispevalo k povečanju cestnega prometa.

Komisija se strinja s stališčem Koordinacije združenja avtocestnih prevoznikov, da resolucija namenja premajhno pozornost cestnemu tovornemu prometu oziroma razvoju cestnega prevoznništva kot enemu od najpomembnejših segmentov slovenskega gospodarstva. Ker poslanstvo cestnega tovornega prometa ni samo v oskrbi logističnih središč, ampak v zadovoljevanju vseh potreb gospodarstva, komisija pričakuje, da se bo resolucija na področju tovornega prometa dopolnila z opredelitvijo konkretnih ukrepov za zagotavljanje konkurenčnosti cestnih prevoznikov in tudi enakosti slovenskih prevoznikov z evropskimi. Ker nekatere zahteve slovenskih avtoprevoznikov (npr. delovni čas voznikov na daljših relacijah, indeksacija, zagotovitev nižje cene goriva za tovornjake, določitev najnižje dovoljene cene, itd.) niso stvar resolucije, ampak zakonskih, podzakonskih in drugih aktov oziroma ukrepov, predlaga pristojnemu ministristvu, da ob njihovi pripravi in sprejemanju poskuša predloge in zahteve upoštevati ali poiskati ustrežnejše rešitve.

Komisija opozarja na področje razvoja državnih cest in ob tem poudarja, da je omrežje državnih cest v preteklih letih propadalo, ker se ni vzdrževalo in ohranjalo.

Komisija se ne strinja s predlagateljem resolucije, da se je prometna varnost v zadnjih letih izboljševala, pri čemer izpostavlja cestni promet, kjer bi morali bolj natančno opredeliti ukrepe in spodbude za izboljšanje obstoječega stanja.

Komisija tudi opozarja, da v Sloveniji ne moremo govoriti o dovolj velikih kapacitetah in infrastrukturi mednarodnih letališč, saj obstajata le letališče v Ljubljani in v Mariboru, ki pa tudi nista dovolj razviti.

Če hočemo spremeniti potovalne navade potnikov in povečati porast potovanj s sredstvi javnega potniškega prometa je nujno izvajati ukrepe že v vrtcih in šolah, ker je za spremembo družbenih navad potrebno daljše časovno obdobje.

Komisija ugotavlja, da predloženi dokument namenja lokalnim skupnostim premajhno pozornost, saj jih direktno omenja le v povezavi z nosilci prometne politike. Ker občine oziroma mestne občine očitno niso sodelovale pri pripravi resolucije o prometni politiki, komisija pričakuje, da bodo sodelovale pri načrtovanju intermodalnih povezav ter urejanju primestnega in mestnega prometa, pri čemer poudarja, da urejanje prometne problematike v urbanih okoljih ni samo stvar lokalnih skupnosti, ampak tudi države.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Poročilu o izvrševanju letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2004, EPA 474-IV

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 43. seji, dne 27. 10. 2005, obravnavala Poročilo o izvrševanju letnega

plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2004, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila z navedenim poročilom, ki prikazuje tudi fizično realizacijo izgradnje avtocest, hitrih cest, priključkov in navezovalnih cest, s tem pa je dokument z vidika večje preglednosti nad planiranimi in dejansko zgrajenimi odseki avtocestnega omrežja pridobil na kvaliteti.

Podatki o fizični in finančni realizaciji letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2004 kažejo, da je na splošno dejanska dinamika izgradnje avtocestnega omrežja v primerjavi z načrtovano zadovoljiva, medtem ko je nesprejemljivo zaostajanje gradnje avtocestnega omrežja na območju SV Slovenije (pomurski krak, podravske krake s Phyrnsko avtocesto) ter hitre ceste na Koroškem kot del tretje prometne osi, ki povezuje regionalna središča Avstrije, Slovenije in Hrvaške. Ob tem komisija opozarja, da je nujno zgraditi celotno avtocestno omrežje pred vstopom sosednje Hrvaške v Evropsko unijo, ker bo lahko imela nedokončana prometna infrastruktura negativne posledice za slovenski prostor.

Komisija ugotavlja, da je v nekaterih primerih zaradi pospešene gradnje

in predčasne predaje posameznih odsekov večja finančna realizacija od predvidene, hkrati pa gradnja posameznih odsekov zaradi dodatnih del zahteva večji obseg finančnih sredstev od predvidenih. Čeprav Nacionalni program izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji dopušča odstopanja investicijskih vrednosti avtocestnih odsekov, komisija opozarja, da je treba zaradi velike vrednosti sklenjenih aneksov (tabela 4: pregled sklenjenih gradbenih pogodb in aneksov ter njihova realizacija po odsekih) povečati nadzor pri sklepanju aneksov k že sklenjenim gradbenim pogodbam.

Komisija predlaga predlagatelju poročila o izvrševanju letnega plana razvoja in obnavljanja avtocest, da predloži naslednje poročilo do konca prve polovice tekočega leta (maja oziroma junija), saj je konec tekočega leta (oktobra) težko ocenjevati dinamiko del v finančnem in fizičnem smislu za preteklo leto.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona o vinu - druga obravnava, EPA 458-IV

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 32. seji, dne 3.11.2005, obravnavala predlog zakona o vinu, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Predstavnica predlagatelja predloga novega zakona o vinu je v obrazložitvi poudarila, da predlog sledi že doslej znanim in uzakonjenim ciljem, kot so varstvo potrošnikov in pridelovalcev, ter usmeritvi v kakovostno pridelavo, ki je ključna za večjo konkurenčno sposobnost pridelovalcev pri prometu z grozdom in vinom. Novim razmeram na vinskem trgu, ki so tudi posledica vstopa v EU, pa so morale slediti tudi nekatere nove rešitve, med bistvene novosti pa sodi združevanje vinorodnih okolišev iz dosedanjih štirinajst na osem in tri vinorodne dežele.

Nadaljnja novost je tako imenovani romanski način varstva porekla, kar v praksi pomeni, da lahko pridelovalci grozdja pripravijo elaborat, v katerem določijo območje, sorte, tehnologijo in značaj vina, ga poimenujejo z določenim imenom in ga potem pod tem imenom tržijo (primer cvička, ki je vino PTP Dolenjska, in terana, ki je vino PTP Kras). Na ta način je vino bolj prepoznavno, kar dodatno dviga konkurenčnost pri prodaji.

Novost v predlogu zakona so tudi izrazi, ki naj bi pomagali bolj prepoznavno prodajati slovenska vina v tujini. Evropski pravni red namreč ne omogoča prevajanja nazivov, kot je vrhunsko vino, zato se je predlagatelj odločil za poimenovanje eminentno vino, za vino s priznanim tradicionalnim poimenovanjem pa naj bi uzakonili poimenovanje renome. V predlogu zakona je novost tudi vzpostavitev registra enoloških sredstev, ki je namenjen varstvu potrošnikov in pridelovalcev.

Potreba po pripravi in sprejetju novega zakona o vinu je nastala tako zaradi sprememb zakonodaje EU kakor tudi spremenjenih razmer pri pridelavi in trženju vina, nanj pa so vplivali enotni evropski trg in odpiranje trga tretjim državam. Tudi naša pridelava grozdja in

vina je soočena z velikimi svetovnimi presežki vina glede na potrošnjo. Pokazale so se tudi zahteve po spremembah pri pridelavi grozdja, vina, organiziranosti, tržnih pristopih in tudi zakonodaje, ki vpliva na navedena področja.

Komisija je v razpravi menila, da predlog zakona ne rešuje osnovnega vprašanja, to je problematike prodaje vina, premalo pa je v zakonu govora tudi o vinskih moštih - sokovih, kakor tudi o sortnih divjakih oziroma samorodni vinski trti.

Trditvam komisije je nasprotovala predstavnica Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je potrdila, da podpora vinogradništvu ureja zakon o kmetijstvu, kjer so uredbe o tržnih mehanizmi, v novem programu razvoja podeželja pa bodo zajete tudi investicije v vinogradništvo. Predlog zakona ureja izključno vina, ne pa soka - destilata, samorodna vinska trta pa je v okviru EU prepovedana, dovoljena je le uporaba križancev.

Komisija je opozorila tudi na problem polnjenja in stekleničenja vina, saj dejavnost funkcionira le, če obstaja možnost izobraževanja. V Republiki Sloveniji obstaja približno 14.000 vinogradnikov, ki vino polnijo in stekleničijo, zato bi bila potrebna kontrola zaradi varnosti potrošnikov; na vsaki polnjeni in ustekleničeni steklenici bi moral biti podpis, kdo stoji strokovno za polnitvijo, s čimer bi bil potrjen nadzor vina, ki se pojavlja na tržišču. V prid razvoja vinogradniške dejavnosti bi bilo potrebno izobraziti oziroma usposobiti ter registrirati določeno število kadrov oziroma enologov, ki bi posredno poskrbeli za nadzor vina, ki gre na tržišče.

Po končani razpravi je komisija predlog zakona o vinu soglasno **podprla**.

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Vincenc Otoničar.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini - nujni postopek EPA 511

Komisija za gospodarstvo je na 36. seji, dne 9. 11. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisiji so bili posredovani amandmaji Gospodarske zbornice Slovenije, Obrtne zbornice Slovenije in Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije k 6., 9., 12., 13., 30., 35. in 54. členu predloga zakona.

Komisija je oblikovala naslednje **konkretne pripombe**:

K 6. členu:

3. Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

Za 7. točko se doda nova 8. točka, ki se glasi:
"8. zamudnih obresti;"

Obrazložitev:

Predlagano je, da se kot oproščene opredelijo le zamudne obresti na podlagi sodnih odločb. Zamudne obresti v skladu z zakonom predstavljajo odškodnino za zamudo in niso del dohodka. Zato je nesprejemljivo, da se kot dohodek obdavčujejo kategorije, ki to po svoji naravi niso. Poleg tega predlagana določba ustvarja dodaten pritisk na sodišča, saj defavorizira izvensodna reševanja sporov.

4. Doda se nova 48. točka, ki se glasi:

"48. prejemkov za občasno ali začasno nego ali pomoč invalidom, ki jih fizičnim osebam izplačujejo invalidske organizacije;"

Obrazložitev:

Predlagana olajšava ni novost, ampak je že dolgo desetletje veljavna v slovenski zakonodaji, čeprav je bila v vmesnem času ob eni od sprememb zakona izločena. Ker gre za delo z invalidi, ki so za nekatera življenjska (tudi biološko pogojena) dnevna opravila povsem odvisni od fizične pomoči drugega človeka, takšno delo ni niti privlačno niti kako drugače cenjeno, zato je ta davčna olajšava tista materialna stimulacija, ki omogoča, da invalidi dobijo najnujnejšo oskrbo in nego v dnevnih aktivnostih (npr. pomoč v sanitarijah, spremljanje invalida na poti z vsjo oskrbo in podobno). Tu ni mišljena stalna zaposlitev, ampak gre za občasne pomoči, ki jih neizogibno potrebujejo zgolj skupine najhujše prizadetih invalidov, ukinitve te olajšave pa nedvomno prinaša bistveno skrčenje raznih socialnih aktivnosti, ki so za kvaliteto življenja, kljub visoki invalidnosti, odločilnega pomena oziroma omogočajo enakopravno vključevanje invalidov v socialno življenje ljudi.

Država na eni strani zagotavlja namenska javna sredstva, iz katerih se financira ta najnujnejša fizična pomoč najhujše prizadetim invalidom, na drugi strani pa je uvedena davčna obremenitev, ki zanesljivo zmanjšuje učinek pri porabi denarja v te namene. Prav tako ni moč spregledati dejstva, da je bila administrativna procedura prek samo enega obrazca zelo preprosta, medtem ko so novi postopki s podjemnimi pogodbami zelo obsežni.

Po zbranih podatkih se je v letu 2003 v Sloveniji v ta namen porabilo okrog 62 mio SIT. Z uvedbo novih računovodskih standardov za invalidske organizacije je v tem okviru predvidena tudi posebna

preglednica, ki vsak trenutek omogoča popolni vpogled v ta izplačila. Nekdanji obseg teh sredstev dokazuje, da gre za zelo pomembno ekonomsko olajšavo v korist težkih invalidov, državi pa je ta ukinitve prinesla zanemarljiv finančni učinek.

k 9. členu:

V predlaganem novem 29.a členu se v prvem odstavku črta besedilo: "javnemu uslužbencu in funkcionarju po zakonu, ki ureja razmerja plač v javnem sektorju« in nadomesti z besedo "delavcu".

Obrazložitev:

Zakonodajalec s predlagano rešitvijo ohranja za delavce, napotene na delo v tujino, ugodnejšo davčno ureditev za javne uslužbence in funkcionarje, ne pa tudi za delavce iz podjetij. Menimo, da bi morala biti ureditev enaka za vse zaposlene, ne glede na to, ali so uslužbenci javnega ali zasebnega sektorja.

K 12. členu:

Besedilo se spremeni tako, da se glasi:

V 35. členu se v tretjem odstavku črtata 1. in 4. točka, v 2. točki pa se število "3,9" nadomesti s številom "12".

Obrazložitev:

Pravica do uveljavljanja normiranih stroškov pri ugotavljanju davčne osnove mora biti določena z enotnim kriterijem za vse davčne zavezance in ne more biti priznana le tistim davčnim zavezancem, ki ob sicer enakih prihodkih niso dolžni voditi poslovnih knjig po drugih predpisih. Ob sedaj veljavnih zakonskih določilih se pojavljajo situacije, da mora davčni zavezanec preveriti vse druge (nedavčne) predpise, da lahko ugotovi svoj davčni položaj. Enako pa mora to storiti tudi davčni organ, ki ga nadzira. S črtanjem določbe se določa jasno in enostavno ter v naprej predvidljivo davčno pravilo.

Če davčni zavezanec izpolnjuje vse kriterije, in sicer, da ne zaposluje delavcev in da njegov promet v zadnjih zaporednih dvanajstih mesecih (november preteklega leta do vključno oktober tekočega leta) ne presega 12 mio tolarjev, lahko ugotavlja davčno obveznost na podlagi normiranih odhodkov. Tako predlagana ureditev je skladna z Zakonom o davku na dodano vrednost, ki upošteva promet v zadnjih dvanajstih mesecih.

Namen predlagane spremembe zneska letnega prometa, ki mora biti kot pogoj izpolnjen, da samostojnim podjetnikom ni potrebno voditi poslovnih knjig, je poenostaviti vodenje knjigovodstva za zasebnike in s tem odpraviti pretirano administriranje za najmanjši segment gospodarstva. Gre za zavezance t.i. "pavšaliste", ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem fiksno določenih normiranih odhodkov, ki se od doseženih prihodkov odštevajo. Primerjalno lahko navedemo, da ima davčna zakonodaja v Republiki Avstriji postavljen pogoj, da lahko zavezanci, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ustvarijo letni promet do približno 53 mio tolarjev.

k 30. členu:

V prvem odstavku se za besedilom 3. točke pika nadomesti s podpičjem. Za točko 3 se v novi vrstici doda naslednje besedilo:

“če je bila odsvojitve kapitala po točkah 1 do 3 tega odstavka izvršena pred potekom pet let od dneva, ko je bil kapital pridobljen.”

Obrazložitev:

S predlaganim amandmajem se kot špekulativni rok opredeli obdobje 5 let in ne 20 let. Predlagatelj ni pojasnil, zakaj predlaga podaljšanje špekulativnega roka od treh na dvajset let. Mednarodne primerjave kažejo, da so ti roki bistveno krajši in znašajo večinoma le eno leto. Ob hkratnem črtanju tretjega odstavka 35. člena predloga zakona (valorizacija nabavne vrednosti kapitala) bodo dejansko javno finančni učinki zelo podobni, hkrati pa bo sistem administrativno enostavnejši in preglednejši. Dodatni pozitivni učinki bodo vidni predvsem na trgu nepremičnin ter tudi na kapitalskem trgu, saj bo obdavčitev prodaje po petih letih imetništva neobdavčena, s čimer se spodbuja dolgoročne, torej nešpekulativne vlagateljke. Menimo, da bi predlagano 20 letno obdobje močno omejilo zasebne naložbe in vlaganja v produktivne dejavnosti ter odvrnilo zasebne vlagateljke od prevzemanja rizikov tudi v podjetniškem sektorju. Podobno neugodni bi bili tudi učinki pri vlagateljkih tujega tveganega (venture) kapitala.

k 35. členu:

V 35. členu predloga zakona se tretji odstavek, ki določa valorizacijo, črta.

Obrazložitev:

Enaka kot pri amandmaju k 30. členu predloga zakona.

K 39. členu:

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

“V 2. točki se v drugi alineji med besedama “ljubiteljskih” in “humanitarnih” doda beseda “invalidskih”.

Obrazložitev:

V navedenem primeru so v olajšavi pri plačevanju dohodnine navedene humanitarna in vrsta drugih organizacij, dosledno pa izpuščene invalidske organizacije, čeprav imajo tudi invalidske organizacije urejen status po zakonu o invalidskih organizacijah. Prav tako je bil zakon o invalidskih organizacijah sprejet pred zakonom o humanitarnih organizacijah oziroma po njegovem vzoru.

k 54. členu:

Novi 126.a člen se črta.

Obrazložitev:

Enaka kot pri amandmaju k 30. členu predloga zakona.

Komisija predlaga, da se dnevni red 38. seje državnega sveta razširi z obravnavo predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini.

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb - nujni postopek EPA 512

Komisija za gospodarstvo je na 36. seji, dne 9. 11. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije in amandmaja Gospodarske zbornice Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je oblikovala naslednje **konkretne pripombe**:

K 10. členu:

Za uvodnim stavkom se doda nov odstavek, ki se glasi:

“Prvi odstavek 49. člena se spremeni tako, da se glasi:

(1) zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 20 % investiranega zneska v opremo, razen v osebna motorna vozila ter razen v pohištvo in pisarniško opremo brez računalniške opreme, in neopredmetena dolgoročna sredstva, vendar največ v višini davčne osnove, če gre za investicije v opremo in neopredmetena dolgoročna sredstva v Sloveniji.”

Obrazložitev:

V predlogu zakona je povečana olajšava za vlaganja z 10 % na 20 % s prehodnimi določbami omejena samo na leti 2006 in 2007. Glede na to, da gre za razvojno naravnane olajšave, komisija meni, da je časovna omejitev nesmiselna in ustvarja določen časovni pritisk na vlagateljke, kar se lahko pokaže kot negativen učinek s prenehanjem veljavnosti te olajšave v letu 2008. Zato komisija predlaga, da se predlagana zvišana olajšava uveljavi brez časovne omejitve.

K 14. členu:

Člen se črta.

Obrazložitev:

Je enaka obrazložitvi k 10. členu predloga zakona.

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost - nujni postopek EPA 509

Komisija za gospodarstvo je na 36. seji, dne 9. 11. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona

o davku na dodano vrednost, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je oblikovala naslednjo **konkretno pripombo**:

K 4. členu:

V novem 52.o členu se v prvem odstavku število "50.000.000" nadomesti s številom "80.000.000".

Obrazložitev:

Glede na velik problem, ki ga za mikro in mala podjetja predstavlja finančna nedisciplina, in glede na dejstvo, da nekatere države v EU za davčne zavezance, ki v zadnjih 12 mesecih ne presegajo določenega zneska obdavčenega prometa - v Republiki Avstriji in Zvezni republiki Nemčiji je to znesek približno 96 mio tolarjev, predlagamo, da se znesek obdavčenega prometa poveča na

80.000.000 tolarjev. V Republiki Avstriji se za davčne zavezance, ki se ukvarjajo s prodajo živil, ta meja dvigne celo na približno 144 mio tolarjev. Pri samostojnih poklicih, kot so npr.: odvetniki, davčni svetovalci, arhitekti in notarji, pa se načelo plačane realizacije izvaja ne glede na višino letnega prometa. Takšna ureditev velja tudi za javna podjetja in občine, pri katerih prav tako ni pomembna višina letnega prometa.

Komisija predlaga, da se dnevni red 38. seje državnega sveta razširi z obravnavo predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost.

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje Komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davčnem postopku - nujni postopek EPA 510

Komisija za gospodarstvo je na 36. seji, dne 9. 11. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davčnem postopku, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je oblikovala naslednjo **konkretno pripombo**:

K 20. členu:

Doda se prvi odstavek, ki se glasi:

V 40. členu se črta drugi odstavek.

Obrazložitev:

Zakonska določba, ki pravi, da se v primeru stečajnega davčnega zavezanca, ki je samostojni podjetnik, davčni dolg ne odpiše, je nevezdržna, saj:

- zagotavlja davčnemu dolgu poseben status v primerjavi z obveznostmi stečajnega dolžnika do ostalih upnikov, saj se vse ostale nepoplačane obveznosti ob zaključku stečaja odpišejo,
- vsebinsko posega v položaj samostojnega podjetnika, kot ga opredeljuje ZGD,
- postavlja samostojnega podjetnika, nad katerim je uveden stečajni postopek, v neprimerno slabši položaj v primerjavi z gospodarsko družbo v enaki situaciji.

V skladu z določili ZGD samostojni podjetnik odgovarja za svoje obveznosti s celotnim svojim premoženjem, torej tudi s svojim osebnim premoženjem, pri čemer je seveda kot premoženje mišljeno obstoječe premoženje, ne pa bodoče premoženje. Če se torej nad samostojnim podjetnikom opravi postopek stečaja, to pomeni, da bo celotno njegovo premoženje, ki ga poseduje ob uvedbi stečaja (ali ga pridobi med stečajnim postopkom), vključno z njegovim osebnim premoženjem, uporabljeno za poravnavo njegovih obveznosti do upnikov (dobaviteljev, kreditodajalcev, države,...). Določba drugega odstavka 40. člena pa posega tudi v bodoče premoženje oziroma bodoče prihodke fizične osebe, saj določa, da se nepoplačani davčni dolg, ki ostane po zaključku stečaja (ki ga torej ni bilo mogoče poplačati ne iz njegovega podjetniškega ne iz osebnega premoženja), ne odpiše tako kot ostale vrste obveznosti, pač pa ga lahko davčni organ od fizične osebe poplača oziroma izterja vse do zastaranja davčnega dolga iz (obdavčenih) bodočih prihodkov. To pa seveda presega obseg odgovornosti za obveznosti, kakršnega samostojnemu podjetniku določa ZGD.

Določba drugega odstavka 40. člena samostojnega podjetnika postavlja tudi v neenakopraven položaj v primerjavi z gospodarskimi družbami in njihovimi družbeniki. Če je namreč nad gospodarsko družbo (d.o.o., d.d.) zaključen stečajni postopek, se odpišejo vse obveznosti, ki jih ni bilo mogoče poravnati iz stečajne mase, vključno z nepoplačanim davčnim dolgom.

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu zakona o spremembah zakona o davku na izplačane plače - nujni postopek EPA 513

Komisija za gospodarstvo je na 36. seji, dne 9. 11. 2005, obravnavala predlog zakona o spremembah zakona o davku na izplačane plače, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija k predlogu zakona ni oblikovala pripomb.

V zvezi s pričakovanimi učinki, ki naj bi jih zagotavljale zakonsko uveljavljene spremembe, so člani komisije opozorili, da bi bilo

potrebno primerno podjetniško odločanje stimulirati, tako da bi lastniki v največji meri privarčevana sredstva iz naslova znižanja davčnih obremenitev namenili za razvoj podjetja.

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve o projektu Slovenska hiša v Bruslju

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za mednarodne odnose in evropske zadeve je dne 8. 9. 2005 na Vlado Republike Slovenije nasloвила pisno vprašanje v zvezi s projektom "Slovenska hiša v Bruslju".

Glede vprašanja Vlada Republike Slovenije pojasnjuje naslednje:

Vlada Republike Slovenije pojasnjuje, da je "Slovenska hiša v Bruslju" dolgoročno zanimiv projekt, ki pa mu v tem trenutku manjka predvsem konkretizacije vsebin in finančne konstrukcije.

Potrebno je poudariti, da razen interesa GZS, ki je bila v ta namen pripravljena zagotoviti tudi določen finančni prispevek, ni bilo zaznati dovolj opredmetenega interesa drugih dejavnikov oz. institucij za sodelovanje, zlasti pa ni bilo dovolj artikuliranih predlogov glede vsebin delovanja tovrstne institucije, manjkali pa so tudi predlogi sheme dolgoročnega financiranja.

Prav tako se je potrebno zavedati pomembnega dejstva, da bo Republika Slovenije leta 2008 predsedovala EU. Glede na aktivnosti, ki jih je s tem v zvezi potrebno opraviti v razmeroma kratkem obdobju, se mora Republika Slovenija zato osredotočiti zlasti na priprave, ki poleg vsebinskih zajemajo tudi zagotovitev prostorskih pogojev za delo slovenskega predstavništva pri EU. Ker je tudi financiranje nujno potrebne infrastrukture v proračunu za leti 2006 in 2007 še odprto, v obdobju do predsedovanja EU, ni mogoče prevzemati novih obveznosti za financiranje Slovenske hiše v Bruslju.

Vprašanje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 8/05.

ODGOVOR AGENCIJE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA REGIONALNI RAZVOJ

na vprašanja Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve v zvezi s programi INTERREG III

S strani Ministrstva za gospodarstvo smo v reševanje prejeli zgoraj navedeni dopis Državnega sveta glede programov pobude skupnosti INTERREG III. V nadaljevanju podajamo odgovor na vprašanje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve v zvezi z vključevanjem organizacij Slovencev v zamejstvu v projekte v okviru programov INTERREG III, ki jih vodi Agencija Republike Slovenije za regionalni razvoj, in sicer za tekoče programsko obdobje 2004-2006 ter za priprave na čezmejno sodelovanje v finančni perspektivi 2007-2013.

V tekočem programskem obdobju 2004-2006 se javni razpisi oziroma pozivi v okviru programov čezmejnega sodelovanja vodijo še vedno ločeno v vsaki državi posebej. Na javne razpise, ki jih objavi Agencija Republike Slovenije za regionalni razvoj, se tako lahko prijavljajo samo prijavitelji in njihovi partnerji, ki imajo sedež v upravičenem območju Republike Slovenije. V sosednji državi objavi praviloma istočasno ali z določenim časovnim zamikom javni razpis institucija, ki je v določeni državi/deželi odgovorna za dodeljevanje sredstev iz ESRR in nacionalnega/deželnega sofinanciranja. Na te razpise, ki jih vodijo institucije izven Republike Slovenije, se lahko prijavljajo tudi organizacije Slovencev v zamejstvu, ki sicer lahko oblikujejo skupne, zrcalne ali projekte sodelovanja s slovenskimi partnerji, vendar pa sklenejo pogodbo o sofinanciranju za dodeljeni znesek v okviru programa z razpisodajalcem v sosednji državi.

V okviru svojega področja delovanja in pristojnosti Agencija Republike Slovenije za regionalni razvoj spodbuja organizacije

Slovencev v zamejstvu k čim bolj aktivni vlogi pri oblikovanju čezmejnih projektov na različne načine: z udeležbo predstavnikov organizacij Slovencev v zamejstvu na delavnicah, ki jih v okviru svojih javnih razpisov organizira agencija, s pomočjo pri razširjanju izkušenj in povezovanju partnerjev na projektni ravni, z vključevanjem predstavnika teh organizacij in predstavnika Urada za Slovence kot člana oziroma opazovalca v vse skupne upravne odbore programov ter z informiranjem in obveščanjem o izvajanju programov na splošno.

Agencija Republike Slovenije za regionalni razvoj je skladno s sklepi Vlade začela pripravo Operativnih programov za Cilj 3. V novi finančni perspektivi 2007-2013 (v nadaljevanju NFP) se bo sedanja pobuda Skupnosti INTERREG III preoblikovala v samostojni Cilj 3 - teritorialno sodelovanje. Agencija Republike Slovenije za regionalni razvoj je že imenovala Delovno skupino za Cilj 3, ki bo vodila pripravo operativnih programov za novo finančno perspektivo.

V sklopu teh priprav se bodo do konca leta 2005 organizirale tudi delavnice in posvetovanja s predstavniki ministrstev, regionalne ravni in zainteresirane javnosti, na katere bodo vabljeni tudi predstavniki Urada za Slovence ter predstavniki organizacij Slovencev v zamejstvu. Pri oblikovanju projektov, ki bodo služili kot strateška podlaga za programiranje novih programov, so bila kot izhodišče postavljena naslednja načela: 1. projekti zasledujejo javni interes; 2. projekti omogočajo dodano vrednost (in torej niso predmet podvajanja oz. nadomeščanja nacionalnih sredstev), 3. je moč zanje najti tudi ustrezno podporo in partnerje na drugi strani meje; 4. so

strateško pomembni tudi za organizacije Slovencev v zamejstvu. Novo programsko obdobje 2007-2013 prinaša sistemske novosti pri izvajanju Cilja 3 »teritorialno sodelovanje«. Bistvena novost je uveljavitev t.i. načela glavnega upravičenca ali vodilnega partnerja, kar pomeni, da bodo v primeru doslednega upoštevanja tega načela v prihodnjih programih objavljeni skupni javni razpisi (ali drugi skupni mehanizmi dodeljevanja sredstev) na obeh straneh meje, ki jih bo objavil organ upravljanja programa. Ta bo sklenil pogodbo o sofinanciranju za sredstva iz Evropskega sklada za regionalni razvoj z glavnim upravičencem, ki bo lahko prihajal iz upravičenega območja v kateri koli državi, ki sodeluje kot partnerica v programu. Tak sistem dodeljevanja sredstev bo omogočil oblikovanje dejansko skupnih projektov, v katerem bodo v okviru ene pogodbe o sofinanciranju sodelovali partnerji iz obeh držav partneric.

Da bi lahko oblikovali skupni čezmejni projekt, bodo morali projekti imeti najmanj enega partnerja z druge strani meje ter zadostiti vsaj dvema izmed naslednjih štirih pogojev: skupni razvoj (projekt morajo oblikovati predstavniki z obeh strani meje), skupna izvedba (projektne aktivnosti je potrebno izvesti in koordinirati v vseh sodelujočih državah), skupno osebje (en skupni »projektni vodja«, en skupni »finančni menedžer«, strokovno osebje iz obeh držav); skupno financiranje (ena pogodba za sredstva iz Evropskega sklada

za regionalni razvoj in nacionalno sofinanciranje zagotovljeno s strani partnerjev iz obeh držav).

Iz navedenega je razvidno, da naj bi bodoči sistem upravljanja s programi čezmejnega sodelovanja olajšal oblikovanje pristnih čezmejnih projektov. Agencija Republike Slovenije za regionalni razvoj si bo v pogajanjih s čezmejnimi partnerji na programski ravni prizadevala za uveljavitev takega načina upravljanja in v pripravljane aktivnosti za oblikovanje strateškega dela novih programov aktivno vključila predstavnike tako organizacij za Slovence v zamejstvu kot Urada za Slovence. S tem bodo ustvarjeni sistemski pogoji za aktivno vključitev organizacij za Slovence v zamejstvu v programe čezmejnega sodelovanja v okviru Cilja 3. Konkretni predlogi bodočega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu v okviru evropskih projektov bodo nastali v okviru razvojnih partnerstev na projektni ravni s pomočjo pristopa od spodaj navzgor.

Vprašanje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 9/05.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

Na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede umetnin, ki jih je Kraljevina Italija odpeljala z območij slovenskih občin

Dovolite, da Vam v zvezi s posredovano urgenco za odgovor na vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca glede umetnin, ki jih je Kraljevina Italija odpeljala z območij primorskih občin, prejeto 21. oktobra 2005, posredujem naslednje pojasnilo.

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije je Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije z dopisom št. 068-1/2005 z dne 16. februarja v presojo in v usklajevanje posredovalo osnutek odgovora na vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca.

Naše ministrstvo je z dopisom št. ZDB 385/05 z dne 21. februarja 2005 Ministrstvu za kulturo posredovalo predlog dopolnitev, ki je bil v celoti upoštevan v odgovoru Ministrstva za kulturo št. 068-1/

2005/49 z dne 24. februarja 2005. V navedenem odgovoru (dokončna verzija odgovora na žalost ni bila poslana v ponovno uskladitev našemu ministrstvu) manjka navedba, da je odgovor usklajen med obema ministrstvoma, na kar bomo, v izogib nadaljnjim podobnim zapletom, opozorili tudi Ministrstvo za kulturo.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v poročevalcu št. 2/05.

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika prof. dr. Janvita Goloba v zvezi z imenovanjem članov nadzornih svetov

Državni svetnik prof. dr. Janvit Golob je na Vlado Republike Slovenije naslovil naslednje vprašanje:

Ali je Vlada Republike Slovenije s svojimi odločitvami pri imenovanju članov nadzornih svetov v podjetjih, kjer ima prevladujoč lastniški delež, tudi preko KAD in SOD, poskrbela za uravnoteženo sestavo nadzornih svetov v smislu zastopanosti strokovnjakov posameznih tehničnih področij, katerih strokovnost se veže na dejavnost določenega javnega podjetja oziroma delniške družbe (npr. podjetja elektrogospodarstva, železarne, Slovenske železnice, industrijska podjetja - Helios, Nafta Lendava...)?

Vprašanje je obrazloženo z mnenjem, da je treba doseči uravnoteženost v odločanju, ki bo zagotavljalo pričakovani vpliv na povezavo javne razvojno-raziskovalne sfere in managementa.

ODGOVOR:

Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list Republike Slovenije, št. 15/05 UPB 1 - v nadaljnjem besedilu: ZGD) opredeljuje tako naloge, pristojnosti in odgovornosti članov nadzornih svetov kot naloge, odgovornosti in pristojnosti uprave gospodarske družbe. Naloge uprave so vodenje poslov, medtem ko je poglobljena funkcija nadzornega sveta nadzorstvo nad vodenjem poslov družbe. Poleg nadzorstva nadzorni svet sprejema nekatere odločitve, vendar pa se odločitve o vodenju poslov nikakor ne morejo prenesti na nadzorni svet.

Opravljanje funkcije člana nadzornega sveta je strogo osebna obveznost in je ni mogoče opravljati po pooblaščenju, ampak jo

mora član nadzornega sveta opravljati sam. Tako je lahko član nadzornega sveta le neomejeno poslovno sposobna fizična oseba. Člani nadzornega sveta morajo biti čim bolj neodvisni in samostojni zaradi česar že zakonodaja določa, katere funkcije so nezdržljive s članstvom v nadzornem svetu (drugi odstavek 263. člena ZGD). Člani nadzornega sveta zastopajo interese družbe in ne interesov delničarjev. Vlada Republike Slovenije za imenovanje v nadzorne svete družb, predlaga kandidate, ki ustrezajo zakonsko določenim pogojem ter, kjer ima to možnost, usposobljene strokovnjake z različnih strokovnih področij.

Glede vpliva na povezavo javne razvojno-raziskovalne sfere z vodstvi podjetij, pa Vlada Republike Slovenije meni, da je povezava raziskovalne dejavnosti z gospodarstvom nujna za zagotovitev tako gospodarskega kot splošnega družbenega razvoja.

Raziskovalna dejavnost ni sama sebi namen, aplikacije njenih izsledkov v industriji pa so dolgoročno gledano nujnost.

Vlada Republike Slovenije zato želi z različnimi ukrepi doseči večjo vpetost raziskovalne dejavnosti v gospodarstvo - ne glede na lastništvo. To se odraža predvsem v skrbi za spodbujanje tehnološkega razvoja in inovacij, kar bo dolgoročneje in učinkoviteje pripomoglo h gospodarski rasti in zaposlovanju.

*Vprašanje državnega svetnika
prof. dr. Janvita Goloba je bilo
objavljeno v Poročevlcu št. 7/05*

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede Varstveno-delovnega centra v Občini Cerknica

Državni svet Republike Slovenije je na 37. seji, dne 19. 10. 2005, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Vincenca Otoničarja** glede Varstveno-delovnega centra v Občini Cerknica in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja in predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja **se glasi:**

Kdaj bo dokončan in dan v uporabo Varstveno delovni center v Občini Cerknica?

Obrazložitev:

V Občini Cerknica se je zgradil Varstveno-delovni center Cerknica. Rok izgradnje naj bi bil do konca meseca junija 2005. Zgradba je dokončana, ni pa dana v uporabo. Nosilec investicije je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, skupaj z Društvom za pomoč duševno prizadetim Sožitje, katero je iz svojih sredstev financiralo projektno dokumentacijo, Občina Cerknica pa je za ta namen priskrbela brezplačno komunalno opremljeno zemljišče v izmeri 3.564 m². Objekt že nekaj mesecev stoji zaprt in ni v uporabi, zato Društvo Sožitje in Občina Cerknica zanima, kdaj bo objekt izročen v uporabo, da bo služil svojemu namenu.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede Varstveno-delovnega centra v občini Cerknica

Državni svetnik Vincenc Otoničar je na Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve naslovil vprašanje glede delovanja Varstveno-delovnega centra (VDC) v občini Cerknica. Državni svetnik namreč trdi, da center že nekaj časa stoji zaprt in ni v uporabi, zato sprašuje, kdaj bo izročen v uporabo.

V občini Cerknica je zgrajen objekt enote VDC, ki je organizacijsko in statusno vezana na področni samostojni socialno varstveni zavod VDC Postojna. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je pred dokončanjem gradnje izvedlo javni razpis za izbor izvajalca za nabavo in montažo opreme, izbrani izvajalec je svoje obveznosti izpolnil v tem mesecu, to je mesecu oktobru 2005.

V tem trenutku v objektu že poteka dejavnost varstva, vodenja in

zaposlitve pod posebnimi pogoji, in sicer za 11 varovancev, v enoti sta 2 zaposlena. Omenjena skupina varovancev izhaja iz matičnega okolja, doslej je bila vključena v VDC Postojna.

Za vselitev v objekt že pred uradnim odprtjem smo se odločili zato, da bi se neposredno ugotovile morebitne manjše tehnične pomanjkljivosti, ki se velikokrat pokažejo šele, ko se začne dejavnost v novem objektu dejansko izvajati. Nekaj takšnih pomanjkljivosti smo že odkrili in jih sproti odpravljamo. Na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve že pripravljamo sklep o prenosu uporabe objekta na VDC Postojna.

Glede na opisano stanje je uradno odprtje VDC-ja v Cerknici načrtovano za konec meseca novembra 2005.

Spletna stran Državnega sveta Republike Slovenije: <http://www.ds-rs.si>